

Arrest

nr. 245 474 van 7 december 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 19 juni 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 mei 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 september 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. BALLEZ *loco* advocaat J. HARDY, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 23 september 2018 België is binnengekomen, diende op 4 oktober 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 20 mei 2020 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 25 mei 2020 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 04/10/2018
Overdracht CGVS: 16/11/2018*

U werd op 11 februari 2019 van 14u05 tot 17u50 gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw raadvrouw, mr. Kiwakana, loco mr. Hardy, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Sheikhal Gendershe clan. U bent geboren in Afgooye (provincie Lower Shabelle) en bent zoon van een landbouwer. Toen u drie jaar oud was stuurde uw vader u naar de Koranschool. Omdat men hem vertelde dat u er niets verstond nam uw vader u mee naar een arts die hem vertelde dat u mentale achterstand had. U werd sindsdien steeds binnen gehouden en door andere kinderen en de bureu uitgelachen. Ook wanneer u later aan uw vader vroeg waarom u niet naar school mocht werd u gezegd dat u ziek was en niet moest studeren. In 2005, toen u twaalf jaar oud was, vond er een gewapende overval door milities op jullie woning plaats. Uw moeder, uw zus en haar echtgenoot werden hierbij dodelijk getroffen. Uw gewonde vader werd door uw oom naar het ziekenhuis gebracht. Enkele maanden na zijn herstel verhuisde uw vader samen met u, uw broers en de kinderen van uw omgekomen zus, naar Lambar Konton (lett.: Nummer 50). In januari 2018 huwde u er met N.I.O. U kende geen problemen tot uw vader op 10 mei 2018 door al Shabaab werd omgebracht op beschuldiging van spionage voor de Somalische overheid. Op 10 september 2018 werden u en uw broers bezocht door leden van al Shabaab die jullie opdroegen met ze samen te werken. Wanneer uw broer A. uitlegde uit dat u mentaal ziek was kreeg hij te horen dat jullie alsnog moesten meewerken en hiervoor vier dagen bedenktime kregen. Op 11 september 2018 vertrokken u, uw broers en de kinderen van uw zus, van Lambar Konton naar uw oom in Afgooye. Na één week bij uw oom A.H.S., werd u allen met een wagen naar Hamar gebracht. Vervolgens werden jullie met een wagen naar de luchthaven gebracht waar een smokkelaar jullie op een vlucht richting Kenia zette. Vanuit Kenia namen jullie met de hulp van een smokkelaar een bus naar Oeganda. In Oeganda werd u door uw broer A. en uw smokkelaar voorbereid op wat u diende te vertellen bij uw verzoek om internationale bescherming. Vanuit Oeganda nam u op 23 september 2018, in het bezit zijnde van een vals paspoort, een vlucht naar een voor u onbekend land. Vanuit die plaats nam u een vlucht naar België waar u op 4 oktober 2018 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. U vreest bij een terugkeer naar Somalië door al Shabaab te worden omgebracht. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: een doorverwijsbrief voor psychotherapie van dr. F. Jansen (d.d. 30/01/2019); een attest van het Rode Kruis van ten laste name van de kosten voor een sessie bij een psycholoog P. Jacques op 7 februari 2019 en een attest van P. Jacques, klinisch psycholoog (d.d. 06/03/2019).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Wat betreft de stukken die u neerlegt met betrekking tot uw mentale gezondheidstoestand (zie doorverwijsbriefdr. Jansen F. en een attest van psychologisch advies van de klinische psycholoog P. Jacques, toegevoegd in de groene map) en ter staving van het argument dat deze u zou verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal – verder “notities” CGVS, p. 6,7,8), moet er vooreerst op worden gewezen dat u noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), noch bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal (CGVS), enig gewag maakte van gezondheids-/mentale problemen. In uw verklaringen, afgelegd in het kader van het invullen van de vragenlijst “bijzonder procedurele noden (BPN)” DVZ d.d. 13/11/2018, vertelde u uitdrukkelijk dat er geen elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (zie vragenlijst BPN DVZ d.d. 13/11/2018, vraag 1). Ook wanneer u even verder werd gevraagd of u zelf hieromtrent een opmerking of toevoeging had, gaf u aan niets te melden te hebben (zie vragenlijst BPN DVZ d.d. 13/11/2018, vraag 6). Wanneer u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS op 11 februari 2019 werd gevraagd hoe het met u op het betreffende moment ging gaf u aan het goed te stellen. Op de vraag of u in staat was het gesprek te hebben antwoordde u: “ja” (notities CGVS, p.2). Nergens op dat moment gaf u aan of merkte uw aanwezige raadvrouw op dat u –zoals u even verder, na te zijn gevraagd wat uw concrete geboortedatum is, aangeeft – een aangeboren mentale achterstand zou hebben (notities CGVS, p.6). Daar u doorheen uw persoonlijk onderhoud u meermaals beriep op deze beweerde mentale achterstand stellende hierdoor niet op bepaalde vragen te kunnen antwoorden, is deze omissie merkwaardig te noemen (notities CGVS, p.6,26,29). Daar u plotsklaps aangaf dat u “mentaal ziek” bent, werd u gevraagd

wat u daarmee bedoelde (notities CGVS, p.6). U verklaarde: "Ik was geboren met een ziekte, men had me meegenomen naar een arts en die zei dat ik achter was met mijnbegrip". U legde vervolgens uit dat u op dat betreffende moment drie jaar oud was en niet goed mee kon volgen inde Koranschool. Deze arts in Afgooye gaf daarop de raad u binnen te houden omdat u dingen niet verstond (notities CGVS, p.6). Dat uw ongeschoolde vader, volgens u een Somalische landbouwer uit Afgooye die zelf niet kon lezen en schrijven (notities CGVS, p.8), het prioritair zou hebben gevonden om u als driejarige naar een arts te nemen om uw mentale ontwikkeling te laten onderzoeken, lijkt in deze door u voorgehouden context opvallend, laat staan gebruikelijk. Evenmin is het overtuigend dat –moest u alsnog mentaal trager zijn gebleken dan uw leeftijdsgenoten- uw landbouwersfamilie zou beslissen u uw hele leven binnen te houden (notities CGVS, p. 16,21,30,31,33). Men zou immers verwachten dat ze u samen met uw siblings inzet bij het werken op het land; het is namelijk niet omdat u eventueel mentaal trager zou zijn dan uw leeftijdsgenoten of uw familieleden, het volstrekt onmogelijk zou zijn om u in te schakelen in de dagdagelijkse activiteiten van een familie van landbouwers. Uw bewering geïsoleerd te zijn geweest van de andere kinderen uit de buurt en hierdoor niets over hen en uw omgeving te kunnen vertellen, werpt ook vragen op. Immers, gevraagd wat maakte dat de jongens in de buurt dachten dat u mentaal ziek was en u hiervoor uitmaakten (notities CGVS, p.9) gaf u op: "Ik ging niet naar school of koranschool, daarom zeiden ze dat en vader zei me verlaat het huis niet". Bij de opmerking dat het in Somalië toch niet zo ongewoon was/is dat kinderen niet naar school gaan, werd u opnieuw gevraagd waarom de jongens uit uw buurt dachten dat u mentaal ziek was. U antwoordde enkel "Zij gingen wel naar school". Wanneer u opnieuw werd gevraagd of het niet mogelijk was dat er alsnog kinderen waren die ook niet naar school konden, daar ze hun ouders moesten helpen, gaf u aan: "Dat weet ik niet" (notities CGVS, p.9), wat allerm minst aannemelijk is. Dat u langs de ene kantweet te melden dat alle jongens -in tegenstelling tot u- naar school gingen, maar dat u langs de andere kant niet zou weten of ze hun ouders moesten helpen is echter ongerijmd. Bovenstaande vaststellingen doen dan ook eerder vermoeden dat u doelbewust dit kader schept om de asielinstanties te overtuigen de lat, voor wat betreft de vragen over uw herkomst uit Somalië die gesteld worden, lager te leggen.

Er werd u dan ook gevraagd om enig medisch attest over te maken om deze beweerde mentale achterstand enigszins te kunnen staven. U maakte echter niets concreets over. In de door u neergelegde doorverwijsbrief van dr. F. Jansen (d.d. 30/01/2019) wordt uitsluitend gesteld dat u psychotherapie wordt aangeraden in verband met een posttraumatisch syndroom met symptomen van angst en slapeloosheid. Nergens in het verslag wordt er gewag gemaakt van een mentale achterstand noch wordt meer toelichting gegeven over, laat staan dat er van een wetenschappelijke onderbouwing gewag wordt gemaakt van, de diagnose "posttraumatisch syndroom" met angststoornis en slapeloosheid waarmee u te kampen zou hebben. Evenmin wordt er vermeld op basis van welk (neuropsychologisch) onderzoek men tot bovenstaande conclusie is gekomen. Wat betreft het attest van de klinische psycholoog, P. Jacques, die op 6 maart 2019 stelt dat hij u op aanraden van de medische dienst van het opvangcentrum van Belgrade (zie document 1 in de groene map), met de hulp van een Engelstalige tolk twee keer zag, blijkt uw therapeut van u te hebben vernomen dat u van school werd gegooid, waardoor hij zich vragen stelt over uw geletterdheid en door kinderen en uw burens voor gek te zijn uitgemaakt. Verder bericht hij over de opmerkingen van uw omgeving in het opvangcentrum die stelt dat u teruggetrokken bent en geen alfabetiseringscursus of taalcursus Frans volgt. Er wordt vervolgens een voorstel gedaan om u twee keer per maand op te volgen. U stuurde verder echter geen attesten meer door waaruit enige verdere opvolging en/of behandeling blijkt. Er dient dan ook op gewezen dat dit verslag werd opgemaakt aan de hand van uw verklaringen en gedragingen die u ten opzichte van de opsteller heeft gesteld. In deze moet worden benadrukt dat het niet is omdat een dergelijk verslag een samenvattende weergave bevat van uw verklaringen, dat dit eveneens impliceert dat hieruit een causaal verband kan worden afgeleid, noch dat dit de waarachtigheid van uw beweerde nationaliteit en/of de feiten in Somalië zou kunnen aantonen. Dergelijke attesten kunnen geen uitsluitel geven over de ware oorzaak van uw psychologische toestand. Opvallend is ook vast te stellen dat uit het verslag van uw persoonlijk onderhoud blijkt dat uw zinspel op uw mentale achterstand meermaals haaks staat op de teneur van de door u gegeven antwoorden die meermaals concrete plaatsen, leeftijden, afstanden en tijdstippen bevatten (notities CGVS, p.4,5,7,10,11,19,24). Bovendien blijkt u steevast enkel bij vragen om meer uitleg of wanneer blijkt dat uw verklaringen op het CGVS inconsistent zijn met eerdere verklaringen zoals afgelegd bij de DVZ, uw mentale toestand op te werpen als uitleg voor deze gedane vaststellingen (notities CGVS, p.6,7,9,17,25,26). Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook niet dat u niet bij machte zou zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de proceduredeel te nemen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Daar u geen enkel concreet begin van bewijs aanbrengt daadwerkelijk met een mentale achterstand te kampen te hebben en het CGVS niet over informatie beschikt die het tegendeel bewijst, worden uw verklaringen over uw leefomgeving en uw dagelijkse leven in Somalië dan ook, rekening houdend met deze werkelijkheid, als dusdanig beoordeeld.

Alle bovenstaande feiten aangaande uw mentale toestand in acht nemend dient er te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen aangaande uw verblijf in Somalië.

U heeft doorheen uw verklaringen dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust nochtans de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.2,3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielerprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielerelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke verzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevestigd beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Ten eerste wil het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen opmerken dat uw medewerking tijdens het gehoor meermaals te wensen overliet. U ontweek regelmatig de vragen, ook al ging het om eenvoudige vragen. Zo werd u gevraagd om uw geboortedatum op te geven. U verklaarde in 1993 geboren te zijn. U werd daarop gevraagd of u ook de dag en de maand kon noemen, daar u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde op 19 april 1993 te zijn geboren (zie verklaringen DVZ, vraag 4). U repliceerde hierop meteen met: "Ik ben mentaal ziek ik herinner me dat niet" (notities CGVS, p.6). Opgemerkt dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken wel een concrete geboortedatum opgaf, werd u gevraagd of u deze dan bent vergeten dan hoe u verklaart u deze op het CGVS plotsklaps niet meer te kennen. U antwoordde enkel: "ik zei dat ik in 1993 ben geboren" en ontkende vervolgens bij de DVZ een concrete geboortedag en geboortemaand te hebben opgegeven (notities CGVS, p.7). Een loutere ontkenning van eerdere verklaringen is echter niet afdoende. Uit het administratieve dossier blijkt immers dat u de door u afgelegde verklaringen bij de DVZ op 13 november 2018 voor akkoord heeft ondertekend, nadat ze u werden voorgelezen in de Somalische taal.

U maakte op het CGVS bovendien geen enkel gewag van problemen tijdens uw gesprek bij de DVZ voor wat betreft uw geboortedatum en verklaarde uitdrukkelijk er alle vragen te hebben begrepen (notities CGVS, p.4). Uw uitleg door uw mentale achterstand uw geboortedatum niet(meer) te kennen is dan ook niet overtuigend.

Het is overigens treffend dat u even verder op het CGVS wel kan opmerken twee namen van de kinderen van uw zus niet te hebben vermeld bij de DVZ en hierbij zelfs de link makend naar hun actuele leeftijden (notities CGVS, p.4). Een dergelijke uitleg wijst dan ook alles behalve op een mentale achterstand. Ook uit andere verklaringen blijkt dat u heel goed in staat bent om bepaalde feiten met (concrete) datum in tijd te plaatsen. Zo gaf u bij de DVZ aan in januari 2018 te zijn gehuwd (zie verklaringen DVZ d.d. 13/11/2018, vraag 15a) en vertelde dat u tot aan uw vertrek op 10 september 2018 in Lambar Konton (Number 50) woonde (zie verklaringen DVZ d.d.13/11/2018, vraag 10). Op het CGVS verklaarde u zeer concreet uw vader op 10 mei (2018) te hebben verloren (notities CGVS, p.10) en op 11 september 2018 Vanuit Lambar Konton naar Afgooye te zijn gereisd (notities CGVS, p.18). Bij de DVZ gaf u ook zeer concreet aan op 20 september 2018 in Oeganda te zijn aangekomen (zie verklaringen DVZ 13/11/2018, vraag 24). Verder was u er bij het opgeven van uw reisweg erg nauwkeurig in het opgeven van data van aankomst en vertrek (zie verklaringen DVZ 13/11/2018, vraag 31). Wanneer u werd opgemerkt dat het toch opvallend is, gelet uw beweerde mentale achterstand, om zo goed om te kunnen gaan met concrete data, stelde u enkel: "Voor ik vertrok heeft de smokkelaar me alles zo uitgelegd" (notities CGVS, p.11). Die uitleg is echter maar weinig aannemelijk, daar smokkelaars er helemaal geen persoonlijk belang bijhebben om hun klant dergelijke data aan te leren en het betalen van de prijs voor hun diensten van groter belang is voor de beoefenaars van dit beroep. Waar u opvalt in het weergeven van feiten die u concreet in tijd weet te situeren—uw geboortedatum uitgezonderd—, dient te worden vastgesteld dat u ook helemaal niet verhinderd was om uitgebreide opsommingen te geven over bepaalde concrete geografische plaatsen in Somalië (notities CGVS, p.24). Doch is het opvallend verder vast te stellen dat wanneer de vragen over uw eigen leefwereld gingen u meermaals een antwoord schuldig bleek. Dit blijkt vooreerst uit uw opmerkelijk antwoord in 2005 door uw vader naar Lambar Konton te zijn genomen, terwijl u werd gevraagd of u zich herinnerde in welk seizoen uw verhuisplaats vond (notities CGVS, p.17). Daar u uw familie als een familie van landbouwers voorstelde werd u weerom gevraagd in welk seizoen uw vader met jullie vertrok. U vergoelijkte het niet kunnen vermelden van het seizoenmerkwaardig genoeg niet met uw eerder beweerde mentale achterstand maar met de melding niet naar school te zijn geweest en het dus niet te weten (notities CGVS, p.17). Aangezien kennis over seizoenen op zich niets te maken heeft met het al dan niet naar school gaan, werd u gevraagd of u binnen uw leefomgeving dan nooit over seizoenen hoorde, zoals over droogteseizoenen. U gaf immers aan dat uw vader, zelfs in Lambar Konton wonende, alsnog naar zijn velden in Afgooye ging om aan landbouw te doen (notities CGVS, p.15). Bovendien kan men er van uitgaan dat ook ongeschoolde (leden van een familie van) landbouwers en veehouders op hun manier seizoenen kunnen duiden. U antwoordde echter louter ontkennend en stelde dat uw vader er nooit overhad verteld (notities CGVS, p.17). Op de vraag hoe het kwam dat u wel jaartallen had kunnen onthouden—en even verder zelfs een concrete dag, maand en jaar van vertrek kan opgeven ("11e van de 9e maand van 2018")—maar nooit zou hebben gehoord over seizoenen, gaf u enkel aan: "Ik weet dat niet, ik weet niet goed" (notities CGVS, p.17). Uw antwoorden ontberen dan ook elke doorleefdheid. Het feit dat u vlot data kan gebruiken en deze linkt aan bepaalde feiten doet dan ook vermoeden dat u wel degelijk (hoger) opgeleid bent.

Dat u niet overtuigt uw hele leven als zoon van een landbouwer in Somalië te hebben doorgebracht blijkt verder uit uw totale onvermogen om een inzicht te geven in uw eigen clan, uw clanlijn en in de hoofdc clans in Somalië. Nochtans is het clansysteem in Somalië de meest belangrijke en bepalende maatschappelijke factor. Het behoren tot een clan is van fundamenteel belang in de Somali samenleving gezien het de identiteit, positie in de maatschappij, hulp en de graad van bescherming bepaalt van een individu. Dat u, hoewel uw vader u wel bijbracht tot welke clan u behoort, maar er verder niets meer over zou hebben verteld, ook niet uw clanlijn (de namen van de mannelijke voorouders), is opmerkelijk en niet overtuigend. Daar u verklaarde: "Ik ben Sheikhal Gendershe", werd u gevraagd wat de band is tussen Sheikhal en Gendershe. U herhaalde enkel vaag: "Sheikhal Gendershe is een clan" (notities CGVS, p.8). Gepolst of er een familieband zou zijn tussen beide stelde u de relatie tussen hen niet te kennen. Evenmin had u een idee of Sheikhal Gendershe tot een grotere groep of clan zou behoren (notities CGVS, p.8). Uw persoonlijke clanlijn, beginnend van uw eigen naam tot Sheikhal kon u niet opgeven. Daar u aangaf dat uw vaders naam H.N.S is, werd u gevraagd of "haji" een eigennaam dan een (religieuze) titel was die bij de naam van uw vader hoort. U herhaalde enkel: "Dat is naam van mijn vader H.N.H.S.", zonder verder in te gaan op de gestelde vraag. Wie de vader van S. zou zijn wist u niet (notities CGVS, p.9). Of u namen van de Somalische hoofdc clans kende zei u "Neen" (notities CGVS, p.9).

Zelfs wanneer u de vraag werd gesteld of u andere namen van clans, behalve Sheikhal Gendershe, kon noemen antwoordde u ontkennend. Bij de opmerking of er geen andere jongens uit de buurt waren die tot andere clans behoorden, haalde u uw stokpaardje "mentale ziekte/achterstand" weer te voorschijn, stellende dat u hierom niet met de jongens speelde (notities CGVS, p.9). Merkwaardig is dan ook verder uw opmerking van uw broer A. te hebben gehoord dat uw stiefmoeder tot de Elay clan behoort. Op de

vraag wat voor clan Elay dan wel was, kwam u niet verder dan te herhalen dat Elay haar clan was (notities CGVS p.28). Geconfronteerd met de namen van de vier hoofdclans van Somalië, zoals Hawiye, Darod, Rahanweyn –waartoe de subclan Elay wordt gerekend-, Digil/Mirifle en de minderheidsclan Ashraf (notities CGVS, p.28), gaf u te kennen hier nooit over te hebben gehoord. Tot welke clans de nomaden van Lambar Konton behoren wist u evenmin te melden. Ook had u geen idee of er clanconflicten in uw woonomgeving aanwezig waren. U legde uit dat u dit allemaal niet wist omdat u uw huis nooit uitkwam. Daar (clan)conflicten iedereen uit de omgeving kunnen treffen en het dagdagelijkse leven van de mensen uit dat gebied beïnvloeden, is uw opmerking dit allemaal niet te weten “daar u uw huis niet uitkwam” niet overtuigend (notities CGVS, p.29).

Dat u langs de ene kant helemaal niets kan vertellen over clans in Somalië en die uit uw leefomgeving, maar een deel van uw asielrelaas wel linkt aan een aanval van een clanmilitie, meer bepaald die van de Haber Gedir, een subclan van de Hawiye [hoofdclan die u niet van naam herkende], op uw eigen familie (notities CGVS, p.13,14), is niet doorleefd te noemen en lijkt eerder op het reproduceren van een stereotiep verhaal, dat werd ingestudeerd in het kader van een asielprocedure. Bovendien duidt deze vaststelling nogmaals op een totale afwezigheid van enig inzicht in het dagdagelijkse leven van een inwoner van Centraal- en Zuid Somalië. Dat uw weinige geografische kennis louter ingestudeerd is, blijkt verder uit de volgende vaststellingen. Zo situeert u bij de DVZ uw geboorteplaats Afgooye in de provincie Lower Shabelle (zie verklaringen DVZ d.d.13/11/2018, vraag 5). Wanneer u op het CGVS wordt gevraagd in welke provincie Afgooye ligt, reageert u eerst met: “Kan u herhalen?”, om vervolgens te stellen: “Neen ik weet niet” (notities CGVS, p.22). Geconfronteerd met uw verklaringen bij de DVZ stelt u enkel: “Ik zei geboren in Afgooye” en ontkent vervolgens te hebben gemeld in welke provincie deze plaats zich zou bevinden (notities CGVS, p.22). Een loutere ontkenning van eerdere verklaringen is echter geen afdoende uitleg, daar u uw verklaringen bij de DVZ voor akkoord had ondertekend nadat ze u werden voorgelezen in de Somalische taal. Aangezien u op het CGVS verklaarde van uw broer A. te hebben vernomen dat Afgooye een district is, werd u gevraagd welke andere districten u nog zoal kende (notities CGVS, p.5,22). U repliceerde enkel geen andere districten te kennen (notities CGVS, p.22). Opvallend is verder vast te stellen dat u op het CGVS concreet kan vertellen dat u geboren bent in de wijk Hawo Tako in Afgooye en dat uw oom in diezelfde wijk tegenover jullie woonde (notities CGVS, p. 5,12), terwijl u bij de DVZ vertelde dat u geen nadere details kon geven wanneer u werd gevraagd naar uw woonplaatsen (zie verklaringen DVZ d.d. 13/11/2018, vraag 10). Dit doet dan ook vermoeden dat u uw algemene kennis over Afgooye tussendoor heeft geprobeerd bij te spijkeren.

Dat uw kennis over Afgooye duidelijk niet voortkomt uit een eigen beleving blijkt verder uit uw uitleg over de ligging van een rivier in die plaats. Opvallend is immers vast te stellen dat u de rivier verkeerdelijk als “Lower Shabelle”/ “Shabelle Hoose” benoemt (notities CGVS, p.15,16). In werkelijkheid heet de rivier gewoon Shabelle en verwijst “Lower” naar één deel van de provincie Shabelle. U maakte deze link naar de provincie echter niet stellende niet te weten in welke provincie Afgooye ligt. Volgens u bestaat er zelfs niets anders met de benaming Lower Shabelle (notities CGVS, p.16,22). Daar u verklaart dat u in de wijk Hawo Tako woonde en er nog zou zijn geweest voor uw vertrek richting Europa, werd u gevraagd of de rivier te zien was vanuit deze wijk. U gaf hierop enkel ontwijkend aan: “ik ging niet buiten” (notities CGVS, p.16). Wanneer u werd opgemerkt of u de rivier dan eventueel zag wanneer u vanuit Hawo Tako richting Lambar Konton vertrok dan wel deze diende over te steken, ontweek u de vraag weerom door enkel te stellen dat u in de namiddag was vertrokken (notities CGVS, p.16). Wanneer u opnieuw werd gevraagd of u de rivier dienden te passeren antwoordde u alsnog bevestigend: “Ja we moesten dat”. Hoever de rivier van uw huis in Hawo Tako dan lag gaf u enkel aan dat het “ver” was. Gevraagd om een schatting te maken antwoordde u merkwaardig genoeg met een exacte afstand, stellende dat het twintig kilometer verderop was. Om zich ervan te vergewissen of de afstand van uw woonst in Hawo Takotot de Shabelle rivier een dergelijk grote afstand tot elkaar had, werd er gepolst hoelang men erover deed om van Hawo Tako tot de rivier te gaan. U gaf daarop aan: “Het is veel” (notities CGVS, p.16), zonder verder een zinspelende te doen op de tijd die men ervoor nodig had. Daar u ook meer recent in de wijk Hawo Tako bij uw oom te zijn geweest is uw opmerking dat de Shabelle rivier op twintig kilometer van deze wijk loopt treffend. Uit beschikbare informatie (kaarten toegevoegd in uw administratieve) blijkt immers dat de Shabelle rivier zich op enkele honderden meters van de wijk Hawo Tako bevindt. Dat u, indien u werkelijk in Afgooye, in de wijk Hawo Tako, zou zijn geweest de nabijheid van de rivier niet zou hebben opgemerkt geeft dan ook duidelijk aan dat u geen voeling heeft met deze leefomgeving.

De vraag of u de rivier moest oversteken om in Lambar Konton te geraken dan jullie gewoon de rivier diende te volgen beantwoordde u als volgt: “Wanneer het water vol is moetje een bootje nemen als het leeg staat kan je het passeren”, hiermee duidelijk makend dat men het water over moest (notities CGVS, p.16). Uw verdere opmerking “Neen we moesten niet naar de richting van de rivier”, staat dan ook haaks op deze eerdere verklaring (notities CGVS, p.17). Hiermee geconfronteerd legde u uit: “Ik zei dat we het

moesten passeren maar er zat geen water in toen." Wanneer u werd opgemerkt dat uw verklaringen elke coherentie misten, met name eerst stellen dat u niet in de richting van de rivier moest en vervolgens dat u het water diende te passeren, gaf u verder geen reactie (notities CGVS, p.17). Behalve de wijk Hawo Tako blijkt u overigens geen enkele naburige wijk te herkennen wanneer u deze worden opgenoemd. Gevraagd of u gehoord had van Mbgathi, een wijk aangrenzend aan Hawo Tako, antwoordde u ontkennend (notities CGVS, p.23). Evenmin bleken de namen van de nabijgelegen wijken zoals Buulo Folyo, Tollow en Buulo Shiisho, u bekend voor te komen (notities CGVS, p. 23). Daar tussen Lambar Konton en Afgooye de plaats Bocoroo ligt, werd u gevraagd of u deze benaming ooit had gehoord. U antwoordde ontkennend (notities CGVS, p.23). Muuri daarentegen herkende u wel van naam. U verklaarde dat Muuri een klein dorp was gelegen bij het dorp Lambar Konton (notities CGVS, p.23). Gevraagd wat u over Muuri nog zo kon vertellen zei u enkel: "Ik weet niets meer want ik woonde daar niet" (notities CGVS, p.24). Merkwaardig is overigens uw uitleg, van uw broer A., een hele resem namen van dorpen zoals Muuri, Bulu Cadey, Bulu Xansho, Faat Muuse, Laanto Buuro, Lambar Lixda (lett.: Nummer 60), te hebben moeten van buiten leren (notities CGVS, p.24). Daar u verklaarde nooit naar buiten te zijn mogen gaan en voor "achterlijk" te zijn gehouden, is uw opmerking dat uw broer wilde dat u deze informatie begreep/verstond, ridicuul. Opvallend is overigens uw bewering dat hij u deze informatie in de drie dagen dat jullie in Oeganda waren liet instuderen en nooit voordien, moest hij daadwerkelijk zo begaan zijn geweest met de capaciteiten van uw geheugen, zoals u dat uitlegt (notities CGVS, p.24). Uiteindelijk blijkt uit uw verklaringen meermaals dat u alle informatie die u aanreikt over uw beweerde leefomgeving pas buiten Somalië heeft moeten aanleren (notities CGVS, p. 14,17,18,22,27). Dit blijkt te meer uit uw onvermogen om meer te vertellen over uw leven in Lambar Konton. Wanneer u werd gevraagd om over uw leven in deze plaats te vertellen vanuit uw eigen oogpunt en niet wat uw broer u hierover deed onthouden, kwam u niet verder dan te stellen: "Ons leven was goed maar na (de)moord op vader waren we bang, toen AS (al Shabaab) ons had bezocht, we konden daar niet wonen, ze zeiden je moet meewerken anders doden we jullie daarom zijn we vertrokken". Daar u met dit antwoord enkel verwees naar uw beweerde vertrekmotief en geen inkijk gaf in uw eigen dagdagelijkse leven in Lambar Konton, werd u opnieuw gevraagd om over uw eigen leven aldaar te vertellen. U antwoordde enkel: "Ik heb niets gezien ik weet enkel wat A. me vertelde" (notities CGVS, p.27). Uw bewering een mentale achterstand te hebben en hierdoor alles over Somalië van uw broer te hebben moeten instuderen, wordt dan ook duidelijk tegengesproken door deze ingestudeerde kennis over abstracte elementen die ver van uw dagelijks leven verwijderd zijn.

Treffend is overigens vast te stellen dat u, hoewel u verklaart een vliegreis vanuit Hamar naar Kenia te hebben gemaakt, u niet bekend bent met de andere gangbare benaming van Hamar, namelijk Mogdishu. Wanneer u met de benaming Mogadishu werd geconfronteerd verklaarde u er nooit van te hebben gehoord (notities CGVS, p.11,19,25). Uw uitleg voor deze onwetendheid, met name dat u nooit buitenkwam, is zoals reeds opgemerkt niet aannemelijk. U maakte volgens uw eigen zeggen immers een reis met de wagen tot Mogadishu/Hamar en er werd in deze stad een paspoort voor u opgemaakt. Dat u in uw omgeving, als inwoner van Somalië, de naam van de Somalische hoofdstad Mogadishu nooit zou hebben horen vallen, is niet aannemelijk, vooral omdat u wel steeds ingelicht bleek over de plaatsen waar u zich zou hebben bevonden (notities CGVS, p.11). Dit aan u opgemerkt vergoelijkte u deze onwetendheid weerom door te stellen: "Ik ben mentaal ziek/achter, ik kan dat niet weten" (notities CGVS, p.26). Het feit dat u Hamar van naam kent en weet dat de internationale luchthaven er Aden Adde wordt genoemd, maar nooit over Mogadishu zou hebben gehoord, is nonsensicaal en bevestigt enkel weerom het vermoeden dat u niet uit dit land afkomstig bent maar beperkte informatie heeft ingestudeerd. Daar u niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk uit Somalië te komen, daar uw algemene kennis over het landen over de door u beweerde woonplaatsen in Lower Shabelle nihil is, zijn de u aangehaalde recente problemen van u en uw familie met al Shabaab in deze regio, die uw vertrekmotief vormden, niet overtuigend.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Afgooye, noch uit Lambar Konton, beide gelegen in de provincie Lower Shabelle en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek

van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 11 februari 2019 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (notities CGVS, p.2,3). U reageerde enkel met: "Ik ben geboren in Afgoooye" (notities CGVS, p.3) en verklaarde uitdrukkelijk de uitleg die u hierover werd gedaan duidelijk was (notities CGVS, p.4). Daar u verder doorheen heel uw relaas elke opmerking van uw Protection Officer over lacunes in uw kennis over Somalië enkel afdeed als een probleem van mentale achterstand, die u helemaal niet staaft aan de hand van medische rapporten, toont aan dat u helemaal niet bereid was om uw medewerking te verstrekken. U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Alle bovenstaande vaststellingen in acht nemend en na grondig onderzoek van alle elementen in uw dossier, is het CGVS de mening toegedaan dat er geen nood is om u herop te roepen voor een bijkomend persoonlijk onderhoud, een mogelijkheid waarnaar werd verwezen op het einde van het onderhoud op 11 februari 2019.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een enig middel een appreciatiefout aan en een schending van de volgende bepalingen:

"- het artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;
- de artikelen 48/3 tot 48/9, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- het artikel 3 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens;
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen;
- van het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt".

Na een bespreking van de aangehaalde normen "in rechte", geeft verzoeker *in casu* aan dat hij eerst zijn zeer kwetsbare mentale gezondheidstoestand en de miskennis door de commissaris-generaal van de regelgeving inzake de bijzondere procedurele noden wil benadrukken.

Verzoeker voert hierbij aan dat hij, in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing beweert, bij aanvang van de procedure wel degelijk melding heeft gemaakt van zijn mentale gesteldheid, namelijk wanneer hij

in de CGVS-vragenlijst vermeldde *"Ik heb beperkte verstandelijke vermogens"* (CGVS-vragenlijst, stuk 5, p. 3). Daarenboven meent hij dat niet kan worden gesteld dat hij zijn mentale gezondheidsproblemen niet heeft vermeld bij aanvang van zijn persoonlijk onderhoud en licht hierbij toe dat: *"helemaal aan het begin van het gehoor, toen de vragen nog maar net waren begonnen en betrekking hadden op zijn identiteit, zei verzoeker dat "Ik ben mental ziek" (GVS-notities, p. 6)." Verzoeker heeft verder op de dag van het persoonlijk onderhoud en nadien per mail bewijsstukken geleverd van deze toestand. Verzoeker meent aldus dat hem geen nalatigheid om deze problemen te melden of een gebrek aan samenwerking met de instanties kan worden verweten.*

Daarentegen voert verzoeker aan dat de commissaris-generaal de regelgeving heeft miskend, door *"zijn eigen (zeer subjectieve) appreciatie te laten gelden, zonder enig medisch onderzoek nog passend "tegenonderzoek" van de documenten die door verzoeker voorgelegd werden."* Hij verwijst hierbij naar artikel 48/8, § 1, en § 4, van de Vreemdelingenwet en wijst erop dat de commissaris-generaal niet motiveert waarom een medisch onderzoek niet noodzakelijk is, noch verzoeker heeft ingelicht dat hij op zijn eigen initiatief en kosten een medisch onderzoek kan laten afnemen over aanwijzingen van eerdere vervolging of ernstige schade. Verder wijst verzoeker erop dat de commissaris-generaal zijn eigen beoordeling laat gelden op die van een professionele dokter en psycholoog, zonder een medisch advies te vragen bij een bevoegde beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg over de neergelegde attesten, hoewel hij hier blijkens artikel 48/8, § 4, tweede lid, van de Vreemdelingenwet de mogelijkheid toe had.

Verzoeker meent dan ook dat, in tegenstrijd met artikel 48/9, § 4, van de Vreemdelingenwet, er niet op passende wijze rekening werd gehouden met bijzondere procedurele noden in zijn hoofde. Hij geeft aan de motivering in de bestreden beslissing op dit punt te betwisten.

Waar de bestreden beslissing de waarachtigheid van verzoekers mentale achterstand in vraag stelt op basis van de gezinssituatie van verzoeker, hierbij oordelend dat het niet aannemelijk is dat verzoekers vader als ongeletterde boer zich zou bekommeren om de geestelijke gezondheid van verzoeker en vervolgens zou besluiten om hem binnen te houden in plaats van hem te betrekken bij de dagelijkse landbouwactiviteiten van het gezin, stelt verzoeker dat hij *"dergelijke hypothetische en ongefundeerde verklaringen, waarvan de basis niet voldoende kan worden geacht om de realiteit van de geestelijke achterstand van verzoeker in twijfel te trekken, niet [kan] tolereren."*

Verzoeker benadrukt dat zijn mentale achterstand wordt bevestigd door verschillende medische attesten (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6, nrs. 1-3) en meent dat de commissaris-generaal onvoldoende motiveert over de bewijswaarde van deze attesten en de verkeerde conclusies eruit trekt, zoals *"het feit dat de klinische psycholoog, P. Jacques, "zich vragen stelt over [de] geletterdheid en door kinderen en burens voor gek te zijn uitgemaakt" - quod non. In deze verklaring bevestigt de heer Jacques zijn analfabetisme en mentale achterstand."*

Verzoeker wijst er verder op dat hij nog recentere attesten bij zijn verzoekschrift voegt (verzoekschrift, stukken 3-5) waarin deze elementen worden bevestigd. Hij licht aangaande deze attesten toe als volgt:

"- In haar individueel beoordelingscertificaat van 16 juni 2020 (stuk 3) stelt C. Vermeulen - begeleider van de school van Lire et Ecrire waar verzoeker Frans leert – het feit dat verzoeker in zijn land van herkomst niet naar school is geweest en levert een algemene moeilijkheid om te begrijpen en te leren.

- In zijn psychologisch attest van 17 juni 2020, (stuk 4), de klinisch psycholoog P. Jacques, qui suit le requérant à raison d'une séance par mois depuis plus d'un an, confirme le retard mental de ce dernier. Il note que le requérant semble souvent perdu et apeuré ; s'exprime très peu et de manière pauvre et stéréotypée (signe de retard mental). Il certifie que le retard mental du requérant n'est pas simulé, et que ce dernier a fortement influencé ses aptitudes lors de l'audition au CGRA le 12.03.2019.

- De sociale assistent van verzoeker in het asielcentrum waar verzoeker woont, merkt ook op dat (stuk 5): verzoeker moeite heeft om zich in zowel verbale als non-verbale taal uit te drukken en levert problemen op bij interpersoonlijke uitwisselingen. Hij heeft moeite met het verkrijgen en overbrengen van informatie, vooral in een normaal tijdsbestek."

Verzoeker besluit dat de mentale achterstand van verzoeker niet enkel *"duidelijk"* wordt, maar ook wordt bevestigd door verschillende attesten. Hij meent dan ook dat de commissaris-generaal rekening had moeten houden met deze kwetsbare geestelijke gezondheidstoestand en mentale achterstand en de bijzondere kwetsbaarheid die daaruit voortvloeit, om de vragen tijdens het persoonlijk onderhoud aan te passen (*"passende vragen, beeldherkenning, familieleden in de Europese database opzoeken indien zij in Europa asiel hebben aangevraagd, ..."*) en de tekortkomingen in zijn verklaringen in dit licht te begrijpen (*"het "drempel aanpassen"*). De verklaringen van verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud kunnen niet

los gelezen worden van zijn mentale toestand, doch dit is wat de commissaris-generaal doet, aldus verzoeker. Hij meent dan ook dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd zodat een medisch onderzoek kan worden uitgevoerd, een aangepast persoonlijk onderhoud kan plaatsvinden en een passend onderzoek van het verzoek om internationale bescherming kan worden gemaakt door de commissaris-generaal.

Verzoeker betwist vervolgens de motieven in de bestreden beslissing "ten gronde". Hij benadrukt hierbij dat de Raad rekening dient te houden met de ernstige achterstand van verzoeker bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

Verzoeker voert vooreerst aan dat het in de bestreden beslissing vastgestelde vermeende gebrek aan medewerking geen rekening houdt met verzoekers geestelijke gezondheid en bovendien ongegrond is. Er kan volgens hem niet worden gesteld dat hij onvoldoende heeft meegewerkt met de instanties: *"Hij beantwoordde alle vragen die hem werden gesteld zo goed mogelijk, gezien zijn mentale achterstand. Het aantal vragen waarop verzoeker « Ik weet het niet" heeft geantwoord, zonder verdere uitwerking, is zeer beperkt. Zijn antwoorden waren vaak gepaard met een poging tot uitleg en waren vaak realistisch met het feit dat verzoeker bijna nooit een voet buiten de deur zet."*

Verzoeker meent verder dat de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekers lacunaire kennis van fundamentele elementen zijn Somalische nationaliteit en in twijfel trekt en dat hij zijn relaas vooraf heeft verzonnen en voorbereid, niet opgaat in het licht van de verklaringen van verzoeker. Hij licht hierbij toe dat: *"Als verzoeker inderdaad loog over zijn nationaliteit en zijn asielverhaal:*

- *Ten eerste zou hij beter voorbereid zijn geweest: hij zou de namen van de grootste steden van Somalië, of in ieder geval de hoofdstad, hebben geleerd; hij zou de belangrijkste clans hebben bestudeerd en een clanlijn hebben voorbereid; ... Dit zijn allemaal dingen die verzoeker in casu niet weet;*

- *Hij zou ook niet opzettelijk elementen hebben voorbereid die mogelijk zinloos zijn - zoals het feit dat de elementen die hij kent, hem door zijn broer zijn aangeleerd - ; of elementen die nadere specifieke uitleg behoeven en niet in zijn asielverhaal worden gebruikt - zoals het verhaal van de moord op een aantal van zijn familieleden en de verhuizing.*

- *Uiteindelijk zou hij niet over zichzelf hebben gehad op onderwerpen die hij niet kende. Het was inderdaad op basis van zijn verklaringen dat de discussie leidde tot de rivier of de seizoenen - elementen die door de verweerende partij werden gebruikt om de geloofwaardigheid ervan in twijfel te trekken.*

Veel van deze elementen kent verzoeker om aannemelijke redenen niet: hij is niet opgeleid, is niet naar school geweest en is voortdurend opgesloten gebleven, zonder sociale contacten behalve deze van zijn familie.

Hij kent echter nog vele andere elementen, die getuigen van een echt "gevoel", een echte "ervaring" - elementen die hij niet zomaar "gezocht/uitgevonden" had kunnen hebben.

In tegenstelling tot de relatief "onpersoonlijke" elementen waarvan verweerster verzoeker verwijt dat hij ze niet kent, kan verzoeker dingen vertellen die verband houden met wat hem persoonlijk, rechtstreeks, in het dagelijks leven, heeft geraakt. Bijvoorbeeld:

- *Verzoeker kan praten over liet lokale vervoersmiddel (bus - "humey") en over de reistijd tussen Afgooye en Lambar Konton, omdat hij de bus persoonlijk heeft moeten nemen (notities CG VS, p. 10) - terwijl hij de afstand tussen zijn huis en de rivier niet nauwkeurig kan inschatten, omdat hij er niet op bevel van zijn vader uit kan stappen en er naartoe kan gaan;*

- *Verzoeker kan de namen noemen van de bandieten/milities die op een avond in 2005 zijn huis kwamen plunderen en zijn familie vermoorden omdat het hem persoonlijk betrof - terwijl hij bijvoorbeeld geen andere clans kan benoemen (notities CGVS, pp. 13-14);*

- *Verzoeker kan de naam van de luchthaven en de exacte reistijd tussen zijn woonplaats en de luchthaven vermelden, aangezien hij er persoonlijk heen is gegaan - maar hij kan de namen van de districten die hij heeft doorkruist om er te komen niet vermelden, aangezien het donker was, hij geen opleiding heeft genoten en nooit naar buiten ging (notities CGVS, p. 26).*

Verzoeker kan ook andere elementen van het dagelijks leven vertellen:

- *De namen van zijn burens;*

- *De samenstelling van zijn huis;*

- *Het aantal inwoners van zijn dorp;*

- *De plaats van de dichtstbijzijnde put;*

- *De beschrijving van een 1000 Somalische shilling note....*

En er wordt ook niet betwist dat hij Somali spreekt, op een manier dat overeenstemt met de uitspraak van de regio waarvan hij zegt dat hij afkomstig is.

Al deze elementen bevestigen dat verzoeker niet eenvoudigweg een stereotiep verhaal "verzonnen" of "gereproduceerd" of "onderzocht" heeft om zijn asielverhaal te ondersteunen. Hij kent de elementen met

betrekking tot zijn persoonlijke ervaring. En de elementen die hij kent laten zien dat hij geen stereotiep verhaal heeft verzonnen en herhaald."

Waar de bestreden beslissing wijst op een gebrek aan algemene kennis bij verzoeker, en hem verwijt dat hij exacte data kent doch niet in staat is om de rivier te lokaliseren of de namen van andere clans te geven, stelt verzoeker dat:

"Uit de precieze informatie die verzoeker bekend is, blijkt echter niet dat het "asielverhaal" is voorbereid. In tegenstelling tot de relatief "onpersoonlijke" elementen waarvan verweerster verzoeker verwijt dat hij ze niet kent, komen de precieze elementen die verzoeker zich herinnert overeen met sleutelmomenten/hoogtepunten in zijn leven - die hij zich ondanks zijn mentale achterstand geacht wordt te herinneren. Bijvoorbeeld :

- Verzoeker herinnert zich zonder aarzeling het jaar waarin verschillende leden van zijn familie werden vermoord en klager met zijn familie moest verhuizen, namelijk 2005 ;

- Verzoeker herinnert zich ook zonder aarzeling het jaar waarin zijn schoonmoeder stierf, namelijk 2015;

- Verzoeker herinnert zich aan de data van zijn vertrek uit Somalië en zijn vlucht naar Europa.

Al deze elementen komen overeen met traumatische periodes in zijn leven - verlies van familieleden op zeer jonge leeftijd, verlies van een tweede moederfiguur enkele jaren later, verstoring van zijn werkelijkheid door zijn aankomst op een ander continent. Zij kunnen niet worden vergeleken met de secundaire elementen die verweerster verzoeker verwijt niet te kennen."

Waar de bestreden beslissing verzoeker verwijt dat hij onbekend is met Afgooye en de rivier aldaar, stelt verzoeker dat deze kritiek in de juist context dient te worden geplaatst: Verzoeker was immers slechts twaalf jaar oud toen hij Afgooye verliet en keerde er pas terug een week voor zijn vertrek uit Somalië, waarbij hij het huis van zijn oom waarin hij zich verborg niet heeft verlaten. Aldus meent verzoeker dat de van hem gevraagde kennis veel te gedetailleerd is. Verzoeker merkt verder op dat hem niet veel en pas tegen het einde van het persoonlijk onderhoud vragen werden gesteld over Lambar Konton, hoewel verzoeker hier heeft verbleven vanaf zijn twaalfde tot een week voor zijn vertrek uit Somalië. Verzoeker werden geen verdere vragen gesteld hierover dan over zijn huis, dat hij wel goed kon beschrijven.

Waar de bestreden beslissing kritiek uit op zijn lacunaire kennis van clans en zijn clanlijn, is verzoeker van oordeel dat zijn verklaringen hierover plausibel zijn, gelet op zijn beperkte geestelijke vermogens. Hij is in staat om zijn eigen clan en die van zijn naasten, zoals zijn schoonmoeder, te benoemen, waaruit blijkt dat hij op de hoogte is van informatie die bijdraagt aan zijn persoonlijke ervaringen. Het feit dat hij niet in staat is om andere clans te benoemen, kan verklaard worden door zijn gebrek aan onderwijs en cultuur. Verzoeker citeert hierbij uit de landeninformatie (Landeninformatie, stuk 7, nr. 9), waaruit blijkt dat Somaliërs hun clanoorsprong kennen omdat zij deze bestuderen. Verzoeker kent zijn eigen clan en meent dat uit zijn verklaringen niet kan blijken dat hij zijn eigen clanlijn niet kent: *"Op de vraag van de officier of hij zijn hele clanlijn, van Yasir Haji Nur tot Sheikhal, kon noemen, antwoordde verzoeker "Nee, tot daar ken ik het niet" (notities CGVS, p. 9) – wat suggereert dat hij er echter wel een deel van kent."* Verzoekers familie leerde hem echter niet meer omwille van zijn beperkte mentale capaciteiten en hij ging niet naar school.

Verzoeker wijst er verder op dat de bestreden beslissing gebaseerd is op de vaststelling dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegt over zijn levensomstandigheden in Somalië, doch geen onderzoek voert naar de door hem aangevoerde vervolgingsfeiten uit 2005 en 2018, die zijn waarheidsgetrouwheid bevestigen.

Wat de door verzoeker aangevoerde problemen in 2005 betreft, namelijk de plundering van zijn huis en de moord op zijn familieleden, meent verzoeker dat de *"realiteit"* van deze feiten worden bevestigd door objectieve landeninformatie. Verzoeker citeert uit informatie van Amnesty International (verzoekschrift, stuk 6).

Wat de aangevoerde problemen in 2018 betreft, zijnde de moord op zijn vader na beschuldigingen van spionage en de gedwongen rekrutering van verzoeker en zijn broers, citeert verzoeker uit objectieve informatie van Human Rights Watch en het European Asylum Support Center (*ibid.*, stukken 7-8), waar dergelijke feiten in worden vermeld.

Verzoeker besluit hieruit dat: *"Deze elementen helpen de realiteit van het asielverhaal van verzoeker te bevestigen. Dit zijn "elementen van het leven" die verzoeker niet had kunnen uitvinden en waarvan de realiteit ook blijkt uit objectieve internationale rapporten.*

Zij zijn door verweerster echter niet in aanmerking genomen in het kader van de beslissing – ook al vormen zij de basis van de asielaanvraag van verzoeker.”

Verzoeker concludeert dat hij voldoet aan de voorwaarden om erkend te worden als vluchteling zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag. Hij wijst erop dat hij plausible verklaringen heeft afgelegd over de moord op zijn vader en de gedwongen rekrutering door Al-Shabaab en de veiligheidssituatie in Somalië en citeert nog uit informatie van Amnesty International (verzoekschrift, stuk 9) over de risico's om een rekrutering te weigeren.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, meent verzoeker dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. *In casu* moet worden erkend dat verzoeker afkomstig is uit een land verwickeld in een intern gewapend conflict tegen niet-statelijke actoren, met name Al-Shabaab. Hij meent dat de commissaris-generaal de noodzaak om rekening te houden met deze situatie sinds 2017 erkent (verzoekschrift, stuk 10). Verder citeert hij nog uit informatie van UNHCR (*ibid.*, stuk 11) en verwijst hij naar het arrest “*Sufi en Elmi*” van het EHRM, een arrest van het Franse CNDA (*ibid.*, stuk 12) en rechtspraak van de Raad. Bovendien is aangetoond dat verzoeker zeer kwetsbaar is (zie *supra*).

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- een beoordelingsattest van C. Vermeulen van 16 juni 2020 (stuk 3);
- een psychologisch attest van psycholoog P. Jacques van 16 juni 2020 (stuk 4);
- een attest van P. Kouyaté van 17 juni 2020 (stuk 5);
- het rapport “*Les civils en Somalie, cibles et victimes ordinaires*” van Amnesty International (stuk 6);
- het rapport “*Somalia. Events of 2018*” van Human Rights Watch (stuk 7);
- een EASO COI Query met betrekking tot “*information on forced recruitment by Al-Shabaab in the government-controlled areas, methods of recruitment, recruitment procedure, profiles of the recruited, consequences of refusal to join the group*” van 25 oktober 2019 (stuk 8);
- het rapport “*Dans la zone de feu: les enfants victimes du conflit en Somalie*” van Amnesty International van juli 2011 (stuk 9) ;
- een “*Note de politique de traitement Somalie*” van het CGVS van 25 augustus 2017 (stuk 10);
- een uittreksel uit het UNHCR rapport “*International protection considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*” van januari 2014 (stuk 11);
- het arrest nr. 10013192 van het Franse CNDA van 31 maart 2011 (stuk 12).

2.1.3. In een nota met opmerkingen betoogt de commissaris-generaal dat geen gegrond middel werd aangevoerd en motiveert als volgt:

“In een enig middel baseert verzoeker zich op een schending van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, een schending van de artikelen 48/3 tot 48/9 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, een schending van artikel 3 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens, een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen, een schending van het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen, een schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder andere, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt.

2.1. Verzoeker wenst de nadruk te leggen op zijn zeer kwetsbare mentale gezondheidstoestand. Het kan hem niet worden verweten dat hij dit probleem niet heeft vermeld of niet met de diensten heeft samengewerkt. Hij heeft het een eerste keer vermeld tijdens het gehoor op de DVZ van 13.11.2018 en opnieuw bij het begin van zijn gehoor op het CGVS op 11.02.2019. Verzoeker heeft een medisch bewijs neergelegd op het CGVS op 11.02.2019 en opnieuw per e-mail op 12.03.2019. Verzoeker meent bijgevolg dat het CGVS de regelgeving aangaande de bijzondere procedurele noden heeft miskent, door zijn eigen (zeer subjectieve) appreciatie te laten gelden, zonder enig medisch onderzoek nog passend “tegenonderzoek” van de documenten die door verzoeker voorgelegd werden.

In tegenstelling tot wat wordt opgeworpen in het verzoekschrift, blijkt uit de bestreden beslissing naar mening van verwerende partij afdoende dat bij de beoordeling van onderhavig verzoek om internationale bescherming rekening werd gehouden met de persoonlijke situatie en omstandigheden van verzoekende partij, zoals deze wordt weergegeven in de medische stukken die zich in het administratief dossier bevinden en zoals deze is gebleken tijdens het persoonlijk onderhoud van verzoekende partij op het CGVS.

Ten eerste merkt verweerder op dat verzoeker noch op de Dienst Vreemdelingenzaken in zijn vragenlijst “bijzondere procedure noden” noch bij aanvang van zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS

enige melding maakte van zijn mentale gezondheidstoestand. Verzoeker gaf bij aanvang van zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS aan het goed te stellen en in staat te zijn een gesprek te hebben (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS blz. 2). Evenmin merkte verzoekers raadvrouw op bij aanvang het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat verzoeker een mentale achterstand zou hebben en niet in staat zou zijn om gehoord te worden.

Uit het verloop van het persoonlijk onderhoud, blijkt dat verzoeker melding maakte van bepaalde mentale problemen pas wanneer hij gevraagd werd naar zijn concrete volledige geboortedatum. Des te opmerkelijker gezien hij op de DVZ wel in staat was om zijn volledige geboortedatum weer te geven. Verzoeker was bovendien in staat om bij begin van zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS aan te geven dat tijdens het gehoor op de DVZ de namen van de kinderen van zijn zus niet waren vermeld.

Verweerder is de mening toegedaan dat van verzoeker kon verwacht worden dat hij bij aanvang van zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS en minstens op de DVZ (vragenlijst BPN) hiervan enige melding maakte. Quod non in casu.

Verweerder stelt vervolgens vast dat uit het persoonlijk onderhoud duidelijk blijkt dat verzoeker bij vragen om meer uitleg te geven of bij vastgestelde tegenstrijdigheden, opwierp mentale problemen te hebben, terwijl hij wel degelijk in staat bleek te zijn om op sommige vragen gedetailleerd te antwoorden. Zo bleek verzoeker in staat data aan bepaalde feiten te kunnen linken, wat doet vermoeden dat hij wel degelijk is opgeleid. Zo was verzoeker ook in staat om uitgebreide opsommingen te geven over bepaalde geografische plaatsen in Somalië (ingestudeerd).

Verzoeker legde tijdens zijn persoonlijk onderhoud 2 medische attesten neer, met name een attest van het Rode Kruis aangaande ten laste name van de kosten voor een sessie bij de psycholoog Paul Jacques op 7 februari 2019 en een doorverwijsbriefje van een dokter dd. 31 januari 2019. Zoals terecht in de bestreden beslissing wordt opgemerkt, tonen deze stukken geenszins aan dat verzoeker een mentale achterstand zou hebben en daardoor niet in staat zou zijn gehoord te worden.

Na het persoonlijk onderhoud werd via mail van 22 juli 2019 een bijkomend medisch attest overgemaakt, meer bepaald een psychologisch advies dd. 6 maart 2019. Uit dit attest blijkt dat verzoeker van school werd gegooid, waardoor er zich vragen kunnen gesteld worden bij zijn geletterdheid. Hij zou ook door de kinderen van de burens voor gek zijn uitgemaakt. Verder zou het opvangcentrum hebben gesignaleerd dat verzoeker is teruggetrokken en geen taal cursus of alfabetiseringscursus volgt.

Verweerder merkt op dat een psycholoog, meer nog dan een arts, bij het stellen van een diagnose afhankelijk is van de verklaringen van zijn patiënt, wat duidelijk blijkt uit dit advies. Het attest vormt dan ook geenszins een bewijs van verzoekers mentale achterstand en zijn onmogelijkheid gehoord te worden op het CGVS.

Zoals blijkt uit de omstandige motivering in de bestreden beslissing oordeelde de Commissaris-generaal terecht dat verzoeker bij machte was om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Met betrekking tot verzoekers opmerking dat het CGVS geen medisch onderzoek heeft bevolen, antwoordt verweerder dat artikel 48/8 van de Vreemdelingenwet de Commissaris-generaal de mogelijkheid geeft om een verzoeker te onderwerpen aan een medisch onderzoek betreffende aanwijzingen van vroegere vervolging of ernstige schade, indien dit door hem relevant geacht wordt. Daar gelaten deze wetsbepaling zodoende louter een mogelijkheid betreft doch géén wettelijke verplichting in hoofd van de Commissaris-generaal, meent verweerder dat verzoekende partij in voorliggend geval géénszins op dienstige wijze een schending van dit artikel kan inroepen, aangezien de commissaris-generaal heeft vastgesteld dat verzoeker zijn Somalische nationaliteit niet aannemelijk wist te maken en bij gebrek aan een waarachtig relaas géén concrete aanwijzingen van vroegere vervolging of ernstige schade heeft kunnen ontwaren, wat zulk een verder medisch onderzoek logischerwijze a priori irrelevant maakt.

2.2. Verzoeker voegt bijkomende documenten toe aan het verzoekschrift om zijn mentale achterstand en analfabetisme aan te tonen : een attest dd. 16 juni 2020 van C. Vermeulen, begeleidster van de school "Lire et Ecrire" waar verzoeker Frans leert, een psychologisch advies van psycholoog Paul Jacques dd. 16 juni 2020 en een attest van het opvangcentrum dd. 17 juni 2020.

Met betrekking tot het attest van C. Vermeulen waarin wordt vastgesteld dat verzoeker moeite heeft om Frans te begrijpen en te spreken, merkt verweerder op dat dit geenszins kan volstaan om aan te tonen dat verzoeker mentaal dermate is geretardeerd dat hij niet in staat zou zijn verklaringen af te leggen inzake de reden waarom hij zijn land van herkomst heeft verlaten, temeer er tijdens het gehoor op het CGVS werd vastgesteld dat verzoeker wel degelijk in staat was om op bepaalde vragen gedetailleerd te antwoorden. Moeilijkheden met het leren van een andere taal dan de moedertaal toont geen mentale achterstand aan.

In zijn psychologisch advies dd. 16 juni 2020 bevestigt P. Jacques dat verzoeker van school zou zijn gegooid en uitgemaakt zou zijn voor "gek" door andere kinderen en de burens. Verder wordt aangegeven dat verzoeker naast zijn analfabetisme, een lichte mentale achterstand zou hebben. Verzoeker heeft geen

gedragsproblemen of andere psychologische klachten. In het attest wordt besloten dat verzoekers mentale staat zonder twijfel zijn gedrag op het CGVS zou hebben beïnvloed.

Verweerder stelt vast dat dit psychologisch advies opnieuw geen objectief medisch en/of neuropsychologisch onderzoek bevat waarin wordt vastgesteld dat verzoeker mentale achterstand heeft. Bovendien moet worden opgemerkt dat dit advies door een psycholoog werd opgesteld die afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, hetgeen in casu ook blijkt uit het verslag. Verweerder herhaalt dat verzoeker noch op de DVZ noch bij aanvang van zijn persoonlijk onderhoud melding maakte van mentale problemen/achterstand waardoor hij niet in staat zou zijn om gehoord te worden. Verweerder stelt vast dat verzoeker op verschillende vragen het antwoord schuldig bleef, maar evengoed kon hij op verschillende vragen gedetailleerd – namen en data - antwoorden. Indien verzoeker daadwerkelijk een mentale achterstand zou hebben zou dit redelijkerwijs tijdens de loop van het persoonlijk onderhoud duidelijk zijn geworden, quod non in casu.

Er werden aan verzoeker eenvoudige en duidelijke vragen gesteld, die hij kennelijk kon volgen en waarvan hij de logica en inhoud begreep. Vragen werden indien nodig herhaald of heromschreven.

De subjectieve vaststellingen van een medewerker van het opvangcentrum (attest dd. 17 juni 2020) met name dat verzoeker moeite heeft om zich in zowel verbale als non-verbale taal uit te drukken en om informatie over te brengen, bevat evenmin een objectief medisch en/of neuropsychologisch onderzoek waarin wordt vastgesteld dat verzoeker geenszins in staat zou zijn om verklaringen af te leggen op het CGVS, temeer er omstandig werd vastgesteld dat verzoeker in staat was om op bepaalde vragen wel degelijk gedetailleerd te antwoorden.

De door verzoeker neergelegde attesten vermogen geenszins de vaststellingen aangaande de afwezigheid van een bijzondere procedurele nood in zijn hoofde en de vaststellingen omtrent de ongeloofwaardigheid van zijn herkomst en vluchtmotieven in de bestreden beslissing te weerleggen.

2.3. Waar verzoeker aangeeft dat hij op alle vragen die aan hem werden gesteld zo goed mogelijk heeft geantwoord gezien zijn mentale achterstand, verwijst verweerder vooreerst naar hetgeen supra uiteengezet. Verzoeker maakte immers zijn mentale achterstand niet aannemelijk. Voor het overige stelt verweerder vast dat verzoeker die naar eigen zeggen zijn hele leven als zoon van een landbouwer in Somalië zou hebben doorgebracht, geen kennis heeft van seizoenen, zelfs bijvoorbeeld niet over het droogteseizoen. Evenmin heeft verzoeker enige kennis van zijn eigen clan, zijn clanlijn en de hoofdc clans in Somalië, een bepalende factor in de Somalische samenleving. Dit is bovendien des te onaannemelijker gezien verzoeker zijn vluchtmotieven linkt met een aanval van een bepaalde clanmilitie. Ook zijn kennis over Afgooye komt niet voort uit eigen beleving. De aan de verzoeker gestelde vragen en verwachte kennis met betrekking tot zijn leefwereld en herkomst, de feiten en gebeurtenissen die hij zou hebben meegemaakt zijn geenszins onredelijk te noemen, zelfs niet toen hij naar eigen zeggen pas 12 jaar oud zou zijn geweest toen hij Afgooye verliet. Het betreffen hier immers elementaire kennisvragen in verband met zijn regio van herkomst. Verder blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat de dossierbehandelaar eenvoudige duidelijke vragen stelde en dat verzoekende partij kennelijk kon volgen en de logica en de inhoud van de vragen correct begreep.

2.4. Dat verzoeker op de hoogte zou zijn van een aantal correcte elementen over zijn beweerde regio van herkomst zoals hij aanhaalt in zijn verzoekschrift wijzigt niets aan hetgeen voorafgaat vermits hij een aantal gegevens kan hebben ingestudeerd bij de voorbereiding van zijn verzoek om internationale bescherming of deze via overlevering van derden kan vernomen hebben (RvV, nr. 195 843 van 29 november 2017). Het is immers niet aannemelijk dat verzoeker wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven maar niet deze kennis die in zijn dagelijks leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren.

2.5. Verwerende partij wijst er op dat de overheid, bevoegd om over een verzoek om internationale bescherming te beslissen, in de eerste plaats dient na te gaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit en de nationaliteit heeft van het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Indien de verzoekende partij verklaringen aflegt waaruit geconcludeerd moet worden dat zij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van de plaats/regio/land waaruit zij voorhoudt te zijn ontvlucht, maakt zij door haar eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van haar eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk, wat in casu het geval is.

2.6. Met betrekking tot verzoekers verwijzing naar het rapport van Amnesty International die de gebeurtenissen in 2005 in Somalië in de regio van verzoeker zou bevestigen, antwoordt verweerder dat dit geenszins volstaat om aan te tonen dat verzoeker werkelijk wordt bedreigd en vervolgd, laat staan daadwerkelijk uit Somalië afkomstig is. De vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoekende partij blijft hier in gebreke.

2.7. Verweerder stelt vast dat aan verzoeker voorgehouden herkomst uit Somalië geen enkel geloof werd gehecht waardoor hij verhindert de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Verweerder meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen

op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing is op een correcte wijze genomen en gemotiveerd. Naast een uiteenzetting van het vluchtrelaas door verzoekende partij zelf aangevoerd tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal bevat de bestreden beslissing gedetailleerde overwegingen die de beslissing afdoende motiveren.

Het enige middel is niet gegrond."

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, en een theoretische uiteenzetting hierover, laat op zich niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoeker kan niet gevolgd worden waar hij in zijn verzoekschrift stelt dat onvoldoende rekening werd gehouden met bijzondere procedurele noden in zijn hoofde omwille van zijn mentale achterstand en zijn kwetsbare mentale gezondheid.

In zoverre verzoeker van mening is dat een gebrekkig onderzoek gebeurde van verzoekers "aandoening", merkt de Raad op dat artikel 18 van de Richtlijn 2013/32/EU het medisch onderzoek regelt. Er bestaat hierbij geen absolute verplichting om over (de resultaten) een medisch onderzoek te beschikken. Verzoeker kan, zoals in deze zaak is gebeurd, steeds op eigen initiatief een medisch onderzoek laten uitvoeren. De commissaris-generaal is evenmin verplicht om over de neergelegde medische attesten een professioneel advies te vragen. In elk geval moeten de resultaten van de medische onderzoeken door de commissaris-generaal worden beoordeeld samen met de andere elementen van het verzoek. De Europese bepaling werd omgezet in artikel 48/8 van de Vreemdelingenwet dat luidt als volgt:

"§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vraagt, indien dit door hem relevant wordt geacht voor de beoordeling van het verzoek, aan de verzoeker om internationale bescherming zich te onderwerpen aan een medisch onderzoek betreffende aanwijzingen van vroegere vervolging of ernstige schade, mits de verzoeker hiermee instemt.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan aan de verzoeker vragen om zo spoedig mogelijk dit medisch onderzoek te regelen, desgevallend bij een door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen aangewezen bevoegde beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg.

De bevoegde beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg verstrekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een rapport met vaststellingen betreffende aanwijzingen van vroegere vervolging of ernstige schade, mits de verzoeker hiermee instemt. Er wordt hierbij een duidelijk onderscheid gemaakt tussen enerzijds objectief medische vaststellingen en anderzijds de vaststellingen gebaseerd op de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming.

§ 2. Indien er door de verzoeker om internationale bescherming een medisch probleem wordt opgeworpen en er geen medisch onderzoek overeenkomstig paragraaf 1 plaatsvindt, wordt hij ingelicht dat hij op eigen initiatief en kosten een medisch onderzoek kan regelen betreffende aanwijzingen van vroegere vervolging of ernstige schade.

Het medisch getuigschrift wordt zo spoedig mogelijk voorgelegd aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, die in voorkomend geval een bevoegde beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg kan raadplegen om een advies omtrent het voormelde getuigschrift te vragen.

§ 3. Het feit dat de verzoeker om internationale bescherming weigert om het medisch onderzoek overeenkomstig paragraaf 1 te ondergaan of het feit dat er geen medisch onderzoek heeft

plaatsgevonden, belet de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.

§ 4. Het in paragraaf 1, derde lid, bedoelde rapport of het in paragraaf 2, tweede lid, bedoelde medisch getuigschrift wordt door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordeeld samen met de andere elementen van het verzoek om internationale bescherming.

§ 5. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen."

Verzoeker wordt bijgetreden waar hij in zijn verzoekschrift aanvoert dat hij zijn mentale gesteldheid wel vermeldde bij aanvang van de procedure, namelijk tijdens de CGVS-vragenlijst (CGVS-vragenlijst, stuk 5, p. 3), doch de Raad merkt op dat dit gegeven geen afbreuk doet aan de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing dat verzoeker deze moeilijkheden niet vermeld heeft in de vragenlijst "bijzondere procedurele noden". Verzoeker antwoordde in de vragenlijst immers "Nee" op de vraag of er bepaalde elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ, stuk 5, p. 2). De Raad benadrukt in deze dat van verzoeker kan worden verwacht dat hij van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking verleent bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek en het aan hem is om op precieze wijze de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen, zodat er in voorkomend geval passende steun kan worden voorzien voor zover de verzoeker hier nood aan heeft en voor zover zijn bijzondere procedurele noden afdoende zijn aangetoond (*Parl. St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 55). Verzoeker verklaarde verder, bij aanvang van het persoonlijk onderhoud, louter "goed" op de vraag hoe het met hem ging en "ja" op de vraag of hij in staat was het interview te voeren (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 2). Indien verzoeker werkelijk meent dat hij omwille van enige verstandelijke of mentale beperking moeite zou hebben om aan zijn verplichtingen in het kader van de procedure te voldoen, verhindert zou zijn om coherente en consistente verklaringen af te leggen of nood zou hebben aan steunmaatregelen, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij dit ook zo zou vermelden in de vragenlijst "bijzondere procedurele noden" of bij aanvang van het persoonlijk onderhoud wanneer hem gevraagd wordt of hij in staat is om het onderhoud te voeren. Verzoekers inconsistente verklaringen doorheen de procedure met betrekking tot zijn mentale gesteldheid ondermijnen dan ook de ernst en geloofwaardigheid van zijn verklaring dat zijn verstandelijke vermogens in die mate zijn aangetast dat ze dienen te worden gekwalificeerd als bijzondere procedurele noden.

De bestreden beslissing oordeelde bovendien terecht dat verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn levensomstandigheden in Somalië als persoon met een mentale achterstand, niet aannemelijk zijn. Het louter aanvoeren in het verzoekschrift dat dit een hypothetische en ongefundeerde verklaring betreft die niet volstaat om verzoekers mentale achterstand te betwisten, kan geen afbreuk doen aan de motivering in de bestreden beslissing op dit punt. Het is immers aan verzoeker om deze motivering aan de hand van concrete argumenten te weerleggen of te ontcrachten. De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat: "Daar u plotsklaps aangaf dat u "mentaal ziek" bent, werd u gevraagd wat u daarmee bedoelde (notities CGVS, p.6). U verklaarde: "Ik was geboren met een ziekte, men had me meegenomen naar een arts en die zei dat ik achter was met mijnbegrip". U legde vervolgens uit dat u op dat betreffende moment drie jaar oud was en niet goed mee kon volgen inde Koranschool. Deze arts in Afgooye gaf daarop de raad u binnen te houden omdat u dingen niet verstond (notities CGVS, p.6). Dat uw ongeschoolde vader, volgens u een Somalische landbouwer uit Afgooye die zelf niet kon lezen en schrijven (notities CGVS, p.8), het prioritair zou hebben gevonden om u als driejarige naar een arts te nemen om uw mentale ontwikkeling te laten onderzoeken, lijkt in deze door u voorgehouden context opvallend, laat staan gebruikelijk. Evenmin is het overtuigend dat –moest u alsnog mentaal trager zijn gebleken dan uw leeftijdsgenoten- uw landbouwersfamilie zou beslissen u uw hele leven binnen te houden (notities CGVS, p. 16,21,30,31,33). Men zou immers verwachten dat ze u samen met uw siblings inzet bij het werken op het land; het is namelijk niet omdat u eventueel mentaal trager zou zijn dan uw leeftijdsgenoten of uw familieleden, het volstrekt onmogelijk zou zijn om u in te schakelen in de dagdagelijkse activiteiten van een familie van landbouwers. Uw bewering geïsoleerd te zijn geweest van de andere kinderen uit de buurt en hierdoor niets over hen en uw omgeving te kunnen vertellen, werpt ook vragen op. Immers, gevraagd wat maakte dat de jongens in de buurt dachten dat u mentaal ziek was en u hiervoor uitmaakten (notities CGVS, p.9) gaf u op: "Ik ging niet naar school of koranschool, daarom zeiden ze dat en vader zei me verlaat het huis niet". Bij de opmerking dat het in Somalië toch niet zo ongewoon was/is dat kinderen niet naar school gaan, werd u opnieuw gevraagd waarom de jongens uit uw buurt dachten dat u mentaal ziek

was. U antwoordde enkel "Zij gingen wel naar school". Wanneer u opnieuw werd gevraagd of het niet mogelijk was dat er alsnog kinderen waren die ook niet naar school konden, daar ze hun ouders moesten helpen, gaf u aan: "Dat weet ik niet" (notities CGVS, p.9), wat allerminst aannemelijk is. Dat u langs de ene kantweet te melden dat alle jongens -in tegenstelling tot u- naar school gingen, maar dat u langs de andere kant niet zou weten of ze hun ouders moesten helpen is echter ongerijmd. Bovenstaande vaststellingen doen dan ook eerder vermoeden dat u doelbewust dit kader schept om de asielinstanties te overtuigen de lat, voor wat betreft de vragen over uw herkomst uit Somalië die gesteld worden, lager te leggen."

Deze motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

De door verzoeker tijdens de procedure en in zijn verzoekschrift neergelegde attesten zijn niet van die aard om voormelde vaststellingen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen. De doorverwijsbrief van het Rode Kruis en het voorschrift van dr. F. Jansen (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6, nr. 1) wijzen er louter op dat aan verzoeker psychotherapie werd aangeraden wegens PTSS met symptomen van angst en slapeloosheid. Het attest van klinisch psycholoog P. Jacques van 6 maart 2019 (*Ibid.*, nr. 3) stelt dat verzoeker beperkte intellectuele capaciteiten en mentale problemen lijkt te hebben en dat verzoeker verklaarde dat hij van school werd gegooid en door kinderen en burens voor gek te zijn uitgemaakt. Het attest vermeldt tevens dat verzoekers mentale en cognitieve toestand zijn gedrag tijdens het persoonlijk onderhoud zou beïnvloed hebben. Het attest van 16 juni 2020 van P. Jacques (verzoekschrift, stuk 4) herneemt deze bevindingen en vermeldt nog dat verzoeker een lichte mentale achterstand heeft. De Raad stelt evenwel vast dat voormelde attesten werden opgesteld door een psycholoog, die afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts of psychiater die, aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. Uit de neergelegde attesten blijkt inderdaad dat de gedane vaststellingen grotendeels gebaseerd zijn op de verklaringen van verzoeker en de observaties van de psycholoog tijdens de consultaties en niet werden gebaseerd op objectief medisch en/of neuropsychologisch onderzoek. Uit het attest van C. Vermeulen (verzoekschrift, stuk 3) blijkt dan weer dat verzoeker moeite heeft om Frans te begrijpen en te spreken, doch de Raad treedt de commissaris-generaal bij waar deze in zijn nota met opmerkingen stelt dat moeilijkheden met het leren van een andere taal dan de moedertaal niet aantoon dat verzoeker over een verstandelijke beperking zou beschikken die hem zou verhinderen om coherente en consistente verklaringen af te leggen in zijn eigen moedertaal. Het attest van een medewerker van het opvangcentrum (verzoekschrift, stuk 5), dat verzoeker moeite heeft om zich uit te drukken in verbale en non-verbale taal en om informatie over te brengen, werd niet opgesteld door een arts of psychiater en is dus evenmin gebaseerd op objectief medisch en/of neuropsychologisch onderzoek. Gelet op voormelde vaststellingen, oordeelt de Raad dat geen van deze attesten afdoende kunnen aantonen dat verzoekers verstandelijke vermogens dermate beperkt zijn dat hij niet in staat zou zijn om volwaardige verklaringen af te leggen of zijn persoonlijke leefwereld en ervaringen op een gedetailleerde, correcte en coherente wijze toe te lichten, noch dat enige psychische problemen in zijn hoofd zijn cognitieve vermogens zouden aantasten in die mate dat hij niet in staat zou zijn om een coherent en consistent relaas naar voren te brengen.

Uit de opgetekende verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt naar het oordeel van de Raad daarenboven dat verzoeker over voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om de relevante elementen van zijn verzoek om internationale bescherming op een zelfstandige en functionele wijze uiteen te zetten. De *protection officer* stelde tijdens het persoonlijk onderhoud eenvoudige, duidelijke vragen die verzoeker kennelijk kon volgen en waarvan hij de inhoud en logica correct begreep. De bestreden beslissing stelde bovendien nog terecht vast dat verzoekers verwijzingen naar zijn mentale achterstand klemmen met de vaststelling dat hij doorheen het persoonlijk onderhoud kennis blijkt te hebben van concrete plaatsen, leeftijden, afstanden en tijdstippen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4, 5, 7, 10, 11, 19, 24). Dat verzoeker zich overigens wel degelijk en goed bewust is van de inhoud en impact van zijn verklaringen, blijkt uit de vaststelling dat hij zijn mentale achterstand enkel vermeldt bij vragen om meer uitleg of wanneer blijkt dat zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud inconsistent zijn met zijn verklaringen bij aanvang van de procedure (*Ibid.*, p. 6, 7, 9, 17, 25, 26), terwijl hij op andere punten wel gedetailleerde verklaringen kon afleggen.

Verzoeker toont aldus niet *in concreto* aan dat zijn verstandelijke vermogens dermate beperkt zijn dat hij niet in staat zou zijn om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen en er te voldoen aan zijn verplichtingen, noch dat hij niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming en de relevante elementen van zijn verzoek om internationale bescherming niet op een coherente, gedetailleerde en consistente wijze zou kunnen uiteenzetten.

Verzoeker toont, gelet op het geheel van de voorgaande vaststellingen, dan ook niet aan dat de commissaris-generaal rekening diende te houden met enige bijzondere procedurele noden in zijn hoofdte.

2.3. Uit de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet volgt dat verzoekers nood aan bescherming, geboden door de voornoemde bepalingen, moet worden getoetst ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoeker of, voor staatlozen, van de gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien verzoeker de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

De identiteit, nationaliteit en herkomst zijn dan ook de kernelementen in een procedure tot het bekomen van internationale bescherming. De Raad wijst erop dat het, in het kader van de medewerkingsplicht die op verzoeker rust, zijn verantwoordelijkheid is om zijn beweerde identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, wanneer ernstige juridische of materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door concrete en objectieve informatie.

In casu stelt de Raad vooreerst vast dat verzoeker geen documenten neerlegt die zijn Somalische nationaliteit kunnen staven. De Raad benadrukt hierbij nog dat artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat verzoeker alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk moet aanbrengen, waaronder zijn verklaringen en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Het ontbreken van bepaalde elementen vormt een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas, tenzij verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

De Raad stelt echter vast dat verzoeker doorheen de procedure tegenstrijdige verklaringen aflegde over het feit of hij over een Somalisch paspoort beschikte. Bij aanvang van de procedure verklaarde verzoeker immers dat zijn eigen, legitieme paspoort in beslag werd genomen door de smokkelaar bij zijn aankomst in Oeganda (DVZ-verklaring, stuk 5, p. 9-10). Verzoeker maakte hierbij geen melding dat dit een vals paspoort met valse identiteitsgegevens zou betreffen, en antwoordde “nee” toen hem gevraagd werd of hij ooit andere namen had gevoerd (*Ibid.*, p. 5), zodat op basis van deze verklaringen kan blijken dat hij met een paspoort op zijn eigen naam Somalië zou zijn ontvlucht (*Ibid.*, p. 11). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker echter dat hij in Somalië geen documenten had waar zijn identiteitsgegevens in vermeld stonden (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 7). Aldus is de Raad van oordeel dat, gelet op deze tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot het al dan niet bezitten van een Somalisch paspoort, verzoeker geen bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken van een authentiek document ter staving van zijn identiteit.

De Raad stelt bovendien, zoals blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing, vast dat verzoeker middels zijn verklaringen evenmin aannemelijk maakt dat hij over de Somalische nationaliteit beschikt. Verzoekers verweer in zijn verzoekschrift op dit punt blijft in wezen beperkt tot het ontkennen van de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan zijn identiteit, nationaliteit en regio van herkomst, het minimaliseren van de bevindingen van de commissaris-generaal in dit verband en het volharden dat hij wel over een voldoende doorleefde kennis beschikt van zijn directe leefomgeving, rekening houdend met zijn profiel. De Raad is echter van oordeel dat dit betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Vooreerst kan verzoeker niet worden bijgetreden waar hij stelt dat hem geen gebrek aan medewerking kan worden verweten. Hij gaat immers voorbij aan de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing met betrekking tot zijn kennis van zijn geboortedatum.

De medewerkingsplicht vereist echter van verzoeker dat hij in alle fases van de procedure zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielmotieven. Dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij zijn exacte geboortedatum niet kende omdat hij een mentale achterstand heeft, die echter niet *in concreto* wordt aangetoond (zie *supra*), terwijl hij bij aanvang van de procedure nog uitdrukkelijk vermeldde dat hij geboren werd op 19 april 1993 (DVZ-verklaring, stuk 5, p. 5) is niet ernstig en toont weldegelijk aan dat verzoeker niet voldoet aan de op hem rustende medewerkingsplicht. Bovendien oordeelde de bestreden beslissing terecht dat verzoeker geen

zicht biedt op zijn nationaliteit, profiel en levensomstandigheden voor zijn vertrek naar België, zodat hij niet voldoet aan de op hem rustende medewerkingsplicht.

Verzoeker tracht in zijn verzoekschrift de vaststellingen in de bestreden beslissing met betrekking tot zijn lacunaire kennis van Somalië en zijn vermeende regio van herkomst te minimaliseren door te verwijzen naar zijn ongeschooldheid, zijn beperkte verstandelijke vermogens en het feit dat hij altijd binnen moest blijven. De Raad wijst er vooreerst op dat hierboven reeds is gebleken dat verzoeker niet *in concreto* aantoont dat zijn verstandelijke vermogens dermate beperkt zouden zijn dat hij niet in staat zou zijn om zijn persoonlijke leefwereld en ervaringen op een gedetailleerde en coherente wijze toe te lichten. Hierbij dient te worden opgemerkt dat verzoekers gebrek aan scholing en het feit dat hij niet buiten mocht komen in verband brengt met zijn vermeende mentale achterstand, zodat de vaststelling dat verzoeker zijn mentale achterstand niet kan aantonen de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn scholing en levensomstandigheden in Somalië ondermijnt. De bestreden beslissing wees er in dit verband terecht op dat verzoekers vermogen om gebeurtenissen en plaatsen in tijd en ruimte te situeren, klemmt met zijn verklaringen ongeschoold te zijn. Het verweer in het verzoekschrift dat dit traumatische gebeurtenissen en sleutelmomenten in verzoekers leven betroffen, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoekers gebruik van exacte data niet overeenstemt met zijn profiel van ongeschoolde landbouwerszoon met een mentale achterstand. Hoe dan ook is de Raad van oordeel dat zelfs van een persoon met beperkte scholing redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst. Verzoeker toont immers niet aan dat zijn inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast of dat zijn aangevoerde beperkte scholing hem zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Het feit dat verzoeker altijd zou zijn binnengebleven vormt bovendien geen afdoende verschooning van het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van zijn directe leefomgeving, temeer nu verzoeker zelf aangaf dat zijn broer hem dingen leerde en vertelde (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 26 en 27). Verzoeker toont dan ook niet *in concreto* aan dat het door hem geschetste profiel, in zoverre hier enig geloof aan kan worden gehecht, een verklaring kan vormen voor de in de bestreden beslissing vastgestelde lacunaire kennis en ongeloofwaardige verklaringen van verzoeker met betrekking tot zijn land en regio van herkomst.

Verzoeker kan verder niet gevolgd worden waar hij in zijn verzoekschrift stelt dat hij enkel kennis heeft van zaken die hem persoonlijk aanbelangen doch geen kennis heeft van onpersoonlijke en abstracte elementen, hetgeen aantoont dat hij geen relaas heeft gereproduceerd. Uit de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat verzoeker tijdens de procedure wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven, doch niet de kennis die in zijn dagelijkse leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kan worden ervaren. Verzoeker kon tijdens het persoonlijk onderhoud immers exacte data vermelden, plaatsen benoemen en deze situeren op basis van kilometeraanduidingen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 16 en 17), doch slaagde er niet in om deze te koppelen aan zijn eigen leefwereld en persoonlijke ervaringen.

In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift verder aanvoert dat van hem geen gedetailleerde kennis kan worden verwacht van Afgooye omdat hij er slechts tot zijn twaalfde heeft verbleven en pas de week voor zijn vertrek terug naar daar ging, doch er ondergedoken leefde bij zijn oom, merkt de Raad op dat uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat van verzoeker geenszins gedetailleerde kennis wordt verwacht over Afgooye, doch van verzoeker kan wel kennis worden verwacht waaruit zijn bekendheid met zijn regio van herkomst blijkt. Aldus kan van verzoeker weldegelijk redelijkerwijze worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken met betrekking tot het dorp waar hij werd geboren en gedurende zijn kindertijd en één week voor zijn vertrek heeft verbleven. De vaststellingen in de bestreden beslissing dat verzoeker (i) tegenstrijdige en lacunaire verklaringen aflegde over de provincie waarin Afgooye zich bevond, (ii) de rivier in de regio niet correct kan benoemen en (iii) stelt dat deze op twintig kilometer van de wijk Hawo Tako, waar hij de week voor zijn vertrek verbleef, gelegen is, terwijl uit de landeninformatie (Landeninformatie, stuk 7, nr. 1) blijkt dat de rivier slechts enkele honderd meter van Hawo Tako ligt, (iii) incoherente verklaringen aflegt met betrekking tot de vraag of hij de rivier moest oversteken om naar Lambar Konton te gaan, hoewel hij deze weg zelf heeft afgelegd en (iv) een lacunaire kennis heeft van de overige wijken van Afgooye, toont wel degelijk aan dat verzoeker onbekend is met Afgooye en dat hij hier niet werkelijk een bepaalde tijd van zijn leven heeft doorgebracht.

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift bovendien dat hem tijdens het persoonlijk onderhoud onvoldoende vragen werden gesteld over Lambar Konton, waar hij op zijn twaalfde naartoe verhuisde, doch de Raad

merkt op dat uit de pertinente en correcte motivering van de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker evenmin zijn bekendheid met Lambar Konton kan aantonen, gezien hij tijdens het persoonlijk onderhoud geen doorleefde verklaringen kon afleggen met betrekking tot zijn leven daar doch wel buurdorpen in zijn omgeving kon weergeven, die hij volgens zijn verklaringen kon benoemen omdat hij deze diende in te studeren van zijn broer (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 23-24, 26-27). Dergelijke vaststellingen ondergraven de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn herkomst, gezien andermaal moet worden opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat verzoeker wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven, maar niet de kennis die in zijn dagelijkse leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kan worden ervaren. Verzoeker licht in zijn verzoekschrift niet toe welke vragen hem nog dienden te worden gesteld met betrekking tot zijn verblijf in Lambar Konton die van die aard zouden geweest zijn om afbreuk te doen aan voorgaande vaststellingen.

Het verweer in het verzoekschrift dat uit verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud blijkt dat hij wel een deel van zijn clanlijn kent, kan niet worden aangenomen. Indien verzoeker een deel van zijn clanlijn zou kennen, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij zijn kennis ook zou tentoonspreiden wanneer hem hiernaar gevraagd wordt tijdens het persoonlijk onderhoud, *quod non*. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog beweert dat zijn familie hem zijn clanlijn nooit leerde omwille van zijn beperkte verstandelijke vermogens, merkt de Raad andermaal op dat verzoeker zijn verstandelijke problemen niet *in concreto* kan aantonen. Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker zijn clanlijn niet zou zijn aangeleerd via zijn familieleden. Dit geldt te meer nu verzoeker nog verklaarde dat zijn broer hem wel de buurdorpen van Lambar Konton leerde omdat hij vond dat verzoeker dit moest kennen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 26), zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn broer het ook belangrijk zou vinden dat verzoeker zijn clanlijn zou kennen.

Het verweer in het verzoekschrift dat verzoeker, indien hij daadwerkelijk valse verklaringen zou afgelegd hebben over zijn nationaliteit en relaas, beter voorbereid zou zijn geweest, geen zinloze elementen zou hebben aangeleerd en geen spontane verklaringen zou hebben afgelegd over elementen waar hij geen verdere kennis van had, betreft een loutere bewering die niet *in concreto* afbreuk doet aan de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing waaruit genoegzaam blijkt dat verzoekers kennis over Somalië en zijn regio van herkomst lacunair is en zijn verklaringen over zijn levensomstandigheden voor zijn vertrek naar België niet geloofwaardig zijn.

Verzoekers argumentatie in het verzoekschrift dat hij weldegelijk nog over een bepaalde en doorleefde kennis beschikt van zijn leefomgeving en regio van herkomst, doet geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststellingen van de bestreden beslissing die op zich toelaten om te besluiten dat verzoeker zijn Somalische nationaliteit, regio van herkomst en levensomstandigheden voor zijn vertrek naar België niet aannemelijk kan maken. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker extensief werd ondervraagd over verschillende aspecten van zijn Somalische identiteit en nationaliteit, zijnde onder meer zijn clan, regio van herkomst en levensomstandigheden, alsook dat gepeild werd naar zijn algemene kennis over Somalië. De Raad wijst er in dit verband op dat van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in staat is om te antwoorden op eenvoudige en elementaire vragen inzake zijn land en regio van herkomst. De commissaris-generaal en, in beroep, de Raad beschikken over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis voldoende is om aan de beweerde nationaliteit en herkomst het voordeel van de twijfel toe te kennen. *In casu* blijkt uit de pertinente en correcte motivering van de bestreden beslissing en het bovenstaande echter dat verzoekers bekendheid met zijn land en regio van herkomst lacunair is en dat hij geen documenten neerlegt ter staving van zijn Somalische nationaliteit, zodat terecht werd geoordeeld dat verzoeker zijn Somalische nationaliteit niet aannemelijk maakt.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog aanvoert dat niet wordt betwist dat hij Somalisch spreekt, op een manier die overeenstemt met de uitspraak van zijn vermeende regio van herkomst, merkt de Raad op dat dit een blote bewering betreft. Nergens uit het administratief dossier blijkt dat er een taalanalyse heeft plaatsgevonden waaruit zou kunnen blijken dat verzoekers Somalische dialect overeenstemt met het dialect in zijn vermeende regio van herkomst.

Verder merkt de Raad op dat de loutere kennis van de Somalische taal onvoldoende is om aannemelijk te maken dat verzoeker van Somalische nationaliteit en afkomst zou zijn. De taal is immers slechts één aspect dat een herkomst kan aantonen en doet geen afbreuk aan de vereiste dat verzoeker middels gedetailleerde, doorleefde en coherente verklaringen zijn nationaliteit en herkomst moet aantonen. Dit geldt temeer nu de Somali-bevolkingsgroep niet enkel in Somalië voorkomt, maar ook in Djibouti, Ethiopië, Kenia en Jemen, en na de val van het Siad Barre-regime over de gehele wereld is uitgeweken.

Daarenboven houdt het spreken van de Somalische taal niet noodzakelijk in dat men ook geboren is en altijd verbleven heeft in Somalië nu talen ook elders aangeleerd kunnen worden.

Volgende motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Ten eerste wil het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen opmerken dat uw medewerking tijdens het gehoor meermaals te wensen overliet. U ontweek regelmatig de vragen, ook al ging het om eenvoudige vragen. Zo werd u gevraagd om uw geboortedatum op te geven. U verklaarde in 1993 geboren te zijn. U werd daarop gevraagd of u ook de dag en de maand kon noemen, daar u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde op 19 april 1993 te zijn geboren (zie verklaringen DVZ, vraag 4). U repliceerde hierop meteen met: “Ik ben mentaal ziek ik herinner me dat niet” (notities CGVS, p.6). Opgemerkt dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken wel een concrete geboortedatum opgaf, werd u gevraagd of u deze dan bent vergeten dan hoe u verklaart u deze op het CGVS plotsklaps niet meer te kennen. U antwoordde enkel: “ik zei dat ik in 1993 ben geboren” en ontkende vervolgens bij de DVZ een concrete geboortedag en geboortemaand te hebben opgegeven (notities CGVS, p.7). Een loutere ontkenning van eerdere verklaringen is echter niet afdoende. Uit het administratieve dossier blijkt immers dat u de door u afgelegde verklaringen bij de DVZ op 13 november 2018 voor akkoord heeft ondertekend, nadat ze u werden voorgelezen in de Somalische taal. U maakte op het CGVS bovendien geen enkel gewag van problemen tijdens uw gesprek bij de DVZ voor wat betreft uw geboortedatum en verklaarde uitdrukkelijk er alle vragen te hebben begrepen (notities CGVS, p.4). Uw uitleg door uw mentale achterstand uw geboortedatum niet(meer) te kennen is dan ook niet overtuigend.

Het is overigens treffend dat u even verder op het CGVS wel kan opmerken twee namen van de kinderen van uw zus niet te hebben vermeld bij de DVZ en hierbij zelfs de link makend naar hun actuele leeftijden (notities CGVS, p.4). Een dergelijke uitleg wijst dan ook alles behalve op een mentale achterstand. Ook uit andere verklaringen blijkt dat u heel goed in staat bent om bepaalde feiten met (concrete) datum in tijd te plaatsen. Zo gaf u bij de DVZ aan in januari 2018 te zijn gehuwd (zie verklaringen DVZ d.d. 13/11/2018, vraag 15a) en vertelde dat u tot aan uw vertrek op 10 september 2018 in Lambar Konton (Number 50) woonde (zie verklaringen DVZ d.d. 13/11/2018, vraag 10). Op het CGVS verklaarde u zeer concreet uw vader op 10 mei (2018) te hebben verloren (notities CGVS, p.10) en op 11 september 2018 Vanuit Lambar Konton naar Afgooye te zijn gereisd (notities CGVS, p.18). Bij de DVZ gaf u ook zeer concreet aan op 20 september 2018 in Oeganda te zijn aangekomen (zie verklaringen DVZ 13/11/2018, vraag 24). Verder was u er bij het opgeven van uw reisweg erg nauwkeurig in het opgeven van data van aankomst en vertrek (zie verklaringen DVZ 13/11/2018, vraag 31). Wanneer u werd opgemerkt dat het toch opvallend is, gelet uw beweerde mentale achterstand, om zo goed om te kunnen gaan met concrete data, stelde u enkel: “Voor ik vertrok heeft de smokkelaar me alles zo uitgelegd” (notities CGVS, p.11). Die uitleg is echter maar weinig aannemelijk, daar smokkelaars er helemaal geen persoonlijk belang bij hebben om hun klant dergelijke data aan te leren en het betalen van de prijs voor hun diensten van groter belang is voor de beoefenaars van dit beroep. Waar u opvalt in het weergeven van feiten die u concreet in tijd weet te situeren—uw geboortedatum uitgezonderd—, dient te worden vastgesteld dat u ook helemaal niet verhinderd was om uitgebreide opsommingen te geven over bepaalde concrete geografische plaatsen in Somalië (notities CGVS, p.24). Doch is het opvallend verder vast te stellen dat wanneer de vragen over uw eigen leefwereld gingen u meermaals een antwoord schuldig bleek. Dit blijkt vooreerst uit uw opmerkelijk antwoord in 2005 door uw vader naar Lambar Konton te zijn genomen, terwijl u werd gevraagd of u zich herinnerde in welk seizoen uw verhuisplaats vond (notities CGVS, p.17). Daar u uw familie als een familie van landbouwers voorstelde werd u weerom gevraagd in welk seizoen uw vader met jullie vertrok. U vergoelijkte het niet kunnen vermelden van het seizoenmerkwaardig genoeg niet met uw eerder beweerde mentale achterstand maar met de melding niet naar school te zijn geweest en het dus niet te weten (notities CGVS, p.17). Aangezien kennis over seizoenen op zich niets te maken heeft met het al dan niet naar school gaan, werd u gevraagd of u binnen uw leefomgeving dan nooit over seizoenen hoorde, zoals over droogteseizoenen. U gaf immers aan dat uw vader, zelfs in Lambar Konton wonende, alsnog naar zijn velden in Afgooye ging om aan landbouw te doen (notities CGVS, p.15). Bovendien kan men er van uitgaan dat ook ongeschoolde (leden van een familie van) landbouwers en veehouders op hun manier seizoenen kunnen duiden. U antwoordde echter louter ontkennend en stelde dat uw vader er nooit overhad verteld (notities CGVS, p.17).

Op de vraag hoe het kwam dat u wel jaartallen had kunnen onthouden –en even verder zelfs een concrete dag, maand en jaar van vertrek kan opgeven (“11e van de 9e maand van 2018”)–maar nooit zou hebben gehoord over seizoenen, gaf u enkel aan: “Ik weet dat niet, ik weet niet goed” (notities CGVS, p.17). Uw antwoorden ontberen dan ook elke doorleefdheid. Het feit dat u vlot data kan gebruiken en deze linkt aan bepaalde feiten doet dan ook vermoeden dat u wel degelijk (hoger) opgeleid bent.

Dat u niet overtuigt uw hele leven als zoon van een landbouwer in Somalië te hebben doorgebracht blijkt verder uit uw totale onvermogen om een inzicht te geven in uw eigen clan, uw clanlijn en in de hoofdc clans in Somalië. Nochtans is het clansysteem in Somalië de meest belangrijke en bepalende maatschappelijke factor. Het behoren tot een clan is van fundamenteel belang in de Somali samenleving gezien het de identiteit, positie in de maatschappij, hulp en de graad van bescherming bepaalt van een individu. Dat u, hoewel uw vader u wel bijbracht tot welke clan u behoort, maar er verder niets meer over zou hebben verteld, ook niet uw clanlijn (de namen van de mannelijke voorouders), is opmerkelijk en niet overtuigend. Daar u verklaarde: "Ik ben Sheikhal Gendershe", werd u gevraagd wat de band is tussen Sheikhal en Gendershe. U herhaalde enkel vaag: "Sheikhal Gendershe is een clan" (notities CGVS, p.8). Gepolst of er een familieband zou zijn tussen beide stelde u de relatie tussen hen niet te kennen. Evenmin had u een idee of Sheikhal Gendershe tot een grotere groep of clan zou behoren (notities CGVS, p.8). Uw persoonlijke clanlijn, beginnend van uw eigen naam tot Sheikhal kon u niet opgeven. Daar u aangaf dat uw vaders naam H.N.S is, werd u gevraagd of "haji" een eigennaam dan een (religieuze) titel was die bij de naam van uw vader hoort. U herhaalde enkel: "Dat is naam van mijn vader H.N.H.S.", zonder verder in te gaan op de gestelde vraag. Wie de vader van S. zou zijn wist u niet (notities CGVS, p.9). Of u namen van de Somalische hoofdc clans kende zei u "Neen" (notities CGVS, p.9). Zelfs wanneer u de vraag werd gesteld of u andere namen van clans, behalve Sheikhal Gendershe, kon noemen antwoordde u ontkennend. Bij de opmerking of er geen andere jongens uit de buurt waren die tot andere clans behoorden, haalde u uw stokpaardje "mentale ziekte/achterstand" weer te voorschijn, stellende dat u hierom niet met de jongens speelde (notities CGVS, p.9). Merkwaardig is dan ook verder uw opmerking van uw broer A. te hebben gehoord dat uw stiefmoeder tot de Elay clan behoort. Op de vraag wat voor clan Elay dan wel was, kwam u niet verder dan te herhalen dat Elay haar clan was (notities CGVS p.28). Geconfronteerd met de namen van de vier hoofdc clans van Somalië, zoals Hawiye, Darod, Rahanweyn – waartoe de subclan Elay wordt gerekend-, Digil/Mirifle en de minderheidsclan Ashraf (notities CGVS, p.28), gaf u te kennen hier nooit over te hebben gehoord. Tot welke clans de nomaden van Lambar Konton behoren wist u evenmin te melden. Ook had u geen idee of er clanconflicten in uw woonomgeving aanwezig waren. U legde uit dat u dit allemaal niet wist omdat u uw huis nooit uitkwam. Daar (clan)conflicten iedereen uit de omgeving kunnen treffen en het dagdagelijkse leven van de mensen uit dat gebied beïnvloeden, is uw opmerking dit allemaal niet te weten "daar u uw huis niet uitkwam" niet overtuigend (notities CGVS, p.29).

Dat u langs de ene kant helemaal niets kan vertellen over clans in Somalië en die uit uw leefomgeving, maar een deel van uw asielrelaas wel linkt aan een aanval van een clanmilitie, meer bepaald die van de Haber Gedir, een subclan van de Hawiye [hoofdc clan die u niet van naam herkende], op uw eigen familie (notities CGVS, p.13,14), is niet doorleefd te noemen en lijkt eerder op het reproduceren van een stereotiep verhaal, dat werd ingestudeerd in het kader van een asielprocedure. Bovendien duidt deze vaststelling nogmaals op een totale afwezigheid van enig inzicht in het dagdagelijkse leven van een inwoner van Centraal- en Zuid Somalië. Dat uw weinige geografische kennis louter ingestudeerd is, blijkt verder uit de volgende vaststellingen. Zo situeert u bij de DVZ uw geboorteplaats Afgooye in de provincie Lower Shabelle (zie verklaringen DVZ d.d.13/11/2018, vraag 5). Wanneer u op het CGVS wordt gevraagd in welke provincie Afgooye ligt, reageert u eerst met: "Kan u herhalen?", om vervolgens te stellen: "Neen ik weet niet" (notities CGVS, p.22). Geconfronteerd met uw verklaringen bij de DVZ stelt u enkel: "Ik zei geboren in Afgooye" en ontkent vervolgens te hebben gemeld in welke provincie deze plaats zich zou bevinden (notities CGVS, p.22). Een loutere ontkenning van eerdere verklaringen is echter geen afdoende uitleg, daar u uw verklaringen bij de DVZ voor akkoord had ondertekend nadat ze u werden voorgelezen in de Somalische taal. Aangezien u op het CGVS verklaarde van uw broer A. te hebben vernomen dat Afgooye een district is, werd u gevraagd welke andere districten u nog zoal kende (notities CGVS, p.5,22). U repliceerde enkel geen andere districten te kennen (notities CGVS, p.22). Opvallend is verder vast te stellen dat u op het CGVS concreet kan vertellen dat u geboren bent in de wijk Hawo Tako in Afgooye en dat uw oom in diezelfde wijk tegenover jullie woonde (notities CGVS, p. 5,12), terwijl u bij de DVZ vertelde dat u geen nadere details kon geven wanneer u werd gevraagd naar uw woonplaatsen (zie verklaringen DVZ d.d. 13/11/2018, vraag 10). Dit doet dan ook vermoeden dat u uw algemene kennis over Afgooye tussendoor heeft geprobeerd bij te spijkeren.

Dat uw kennis over Afgooye duidelijk niet voortkomt uit een eigen beleving blijkt verder uit uw uitleg over de ligging van een rivier in die plaats. Opvallend is immers vast te stellen dat u de rivier verkeerdelijk als "Lower Shabelle"/ "Shabelle Hoose" benoemt (notities CGVS, p.15,16). In werkelijkheid heet de rivier gewoon Shabelle en verwijst "Lower" naar één deel van de provincie Shabelle. U maakte deze link naar de provincie echter niet stellende niet te weten in welke provincie Afgooye ligt. Volgens u bestaat er zelfs niets anders met de benaming Lower Shabelle (notities CGVS, p.16,22). Daar u verklaart dat u in de wijk Hawo Tako woonde en er nog zou zijn geweest voor uw vertrek richting Europa, werd u gevraagd of de

rivier te zien was vanuit deze wijk. U gaf hierop enkel ontwijkend aan: "ik ging niet buiten" (notities CGVS, p.16). Wanneer u werd opgemerkt of u de rivier dan eventueel zag wanneer u vanuit Hawo Tako richting Lambar Konton vertrok dan wel deze diende over te steken, ontweek u de vraag weerom door enkel te stellen dat u in de namiddag was vertrokken (notities CGVS, p.16). Wanneer u opnieuw werd gevraagd of u de rivier dienden te passeren antwoordde u alsnog bevestigend: "Ja we moesten dat". Hoever de rivier van uw huis in Hawo Tako dan lag gaf u enkel aan dat het "ver" was. Gevraagd om een schatting te maken antwoordde u merkwaardig genoeg met een exacte afstand, stellende dat het twintig kilometer verderop was. Om zich ervan te vergewissen of de afstand van uw woonst in Hawo Takotot de Shabelle rivier een dergelijk grote afstand tot elkaar had, werd er gepolst hoelang men erover deed om van Hawo Tako tot de rivier te gaan. U gaf daarop aan: "Het is veel" (notities CGVS, p.16), zonder verder een zinspelende te doen op de tijd die men ervoor nodig had. Daar u ook meer recent in de wijk Hawo Tako bij uw oom te zijn geweest is uw opmerking dat de Shabelle rivier op twintig kilometer van deze wijk loopt treffend. Uit beschikbare informatie (kaarten toegevoegd in uw administratieve) blijkt immers dat de Shabelle rivier zich op enkele honderden meters van de wijk Hawo Tako bevindt. Dat u, indien u werkelijk in Afgooye, in de wijk Hawo Tako, zou zijn geweest de nabijheid van de rivier niet zou hebben opgemerkt geeft dan ook duidelijk aan dat u geen voeling heeft met deze leefomgeving. De vraag of u de rivier moest oversteken om in Lambar Konton te geraken dan jullie gewoon de rivier diende te volgen beantwoordde u als volgt: "Wanneer het water vol is moetje een bootje nemen als het leeg staat kan je het passeren", hiermee duidelijk makend dat men het water over moest (notities CGVS, p.16). Uw verdere opmerking "Neen we moesten niet naar de richting van de rivier", staat dan ook haaks op deze eerdere verklaring (notities CGVS, p.17). Hiermee geconfronteerd legde u uit: "Ik zei dat we het moesten passeren maar er zat geen water in toen." Wanneer u werd opgemerkt dat uw verklaringen elke coherentie misten, met name eerst stellen dat u niet in de richting van de rivier moest en vervolgens dat u het water diende te passeren, gaf u verder geen reactie (notities CGVS, p.17). Behalve de wijk Hawo Tako blijkt u overigens geen enkele naburige wijk te herkennen wanneer u deze worden opgenoemd. Gevraagd of u gehoord had van Mbgathi, een wijk aangrenzend aan Hawo Tako, antwoordde u ontkennend (notities CGVS, p.23). Evenmin bleken de namen van de nabijgelegen wijken zoals Buulo Folyo, Tollow en Buulo Shiisho, u bekend voor te komen (notities CGVS, p. 23). Daar tussen Lambar Konton en Afgooye de plaats Bocoroo ligt, werd u gevraagd of u deze benaming ooit had gehoord. U antwoordde ontkennend (notities CGVS, p.23). Muuri daarentegen herkende u wel van naam. U verklaarde dat Muuri een klein dorp was gelegen bij het dorp Lambar Konton (notities CGVS, p.23). Gevraagd wat u over Muuri nog zo kon vertellen zei u enkel: "Ik weet niets meer want ik woonde daar niet" (notities CGVS, p.24). Merkwaardig is overigens uw uitleg, van uw broer A., een hele resem namen van dorpen zoals Muuri, Bulu Cadey, Bulu Xansho, Faat Muuse, Laanto Buuro, Lambar Lixda (lett.: Nummer 60), te hebben moeten van buiten leren (notities CGVS, p.24). Daar u verklaarde nooit naar buiten te zijn mogen gaan en voor "achterlijk" te zijn gehouden, is uw opmerking dat uw broer wilde dat u deze informatie begreep/verstond, ridicuul. Opvallend is overigens uw bewering dat hij u deze informatie in de drie dagen dat jullie in Oeganda waren liet instuderen en nooit voordien, moest hij daadwerkelijk zo begaan zijn geweest met de capaciteiten van uw geheugen, zoals u dat uitlegt (notities CGVS, p.24). Uiteindelijk blijkt uit uw verklaringen meermaals dat u alle informatie die u aanreikt over uw beweerdde leefomgeving pas buiten Somalië heeft moeten aanleren (notities CGVS, p. 14,17,18,22,27). Dit blijkt te meer uit uw onvermogen om meer te vertellen over uw leven in Lambar Konton. Wanneer u werd gevraagd om over uw leven in deze plaats te vertellen vanuit uw eigen oogpunt en niet wat uw broer u hierover deed onthouden, kwam u niet verder dan te stellen: "Ons leven was goed maar na (de)moord op vader waren we bang, toen AS (al Shabaab) ons had bezocht, we konden daar niet wonen, ze zeiden je moet meewerken anders doden we jullie daarom zijn we vertrokken". Daar u met dit antwoord enkel verwees naar uw beweerdde vertrekmotief en geen inkijk gaf in uw eigen dagdagelijkse leven in Lambar Konton, werd u opnieuw gevraagd om over uw eigen leven aldaar te vertellen. U antwoordde enkel: "Ik heb niets gezien ik weet enkel wat A. me vertelde" (notities CGVS, p.27). Uw bewering een mentale achterstand te hebben en hierdoor alles over Somalië van uw broer te hebben moeten instuderen, wordt dan ook duidelijk tegengesproken door deze ingestudeerde kennis over abstracte elementen die ver van uw dagelijks leven verwijderd zijn.

Treffend is overigens vast te stellen dat u, hoewel u verklaart een vliegreis vanuit Hamar naar Kenia te hebben gemaakt, u niet bekend bent met de andere gangbare benaming van Hamar, namelijk Mogdishu. Wanneer u met de benaming Mogadishu werd geconfronteerd verklaarde u er nooit van te hebben gehoord (notities CGVS, p.11,19,25). Uw uitleg voor deze onwetendheid, met name dat u nooit buitenkwam, is zoals reeds opgemerkt niet aannemelijk. U maakte volgens uw eigen zeggen immers een reis met de wagen tot Mogadishu/Hamar en er werd in deze stad een paspoort voor u opgemaakt. Dat u in uw omgeving, als inwoner van Somalië, de naam van de Somalische hoofdstad Mogadishu nooit zou hebben horen vallen, is niet aannemelijk, vooral omdat u wel steeds ingelicht bleek over de plaatsen waar u zich zou hebben bevonden (notities CGVS, p.11). Dit aan u opgemerkt vergoelijkte u deze onwetendheid

weerom door te stellen: "Ik ben mentaal ziek/achter, ik kan dat niet weten" (notities CGVS, p.26). Het feit dat u Hamar van naam kent en weet dat de internationale luchthaven er Aden Adde wordt genoemd, maar nooit over Mogadishu zou hebben gehoord, is nonsensicaal en bevestigt enkel weerom het vermoeden dat u niet uit dit land afkomstig bent maar beperkte informatie heeft ingestudeerd. Daar u niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk uit Somalië te komen, daar uw algemene kennis over het landen over de door u beweerde woonplaatsen in Lower Shabelle nihil is, zijn de u aangehaalde recente problemen van u en uw familie met al Shabaab in deze regio, die uw vertrekmotief vormden, niet overtuigend.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Afgooye, noch uit Lambar Konton, beide gelegen in de provincie Lower Shabelle en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar zijn vrees voor vervolging ten aanzien van Somalië, wijst de Raad er andermaal op dat verzoekers Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk worden geacht, zodat verzoeker niet aantoonde dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico loopt op ernstige schade ten aanzien van Somalië.

De door verzoeker bijgebrachte landeninformatie (verzoekschrift, stukken 6-12) kan niet dienstig in rekening worden gebracht, nu verzoeker in gebreke blijft zijn Somalische nationaliteit en persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aldus aan de algemene informatie te verbinden.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar zijn asielrelaas evenmin volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit de bespreking van verzoekers asielrelaas blijkt dat hij zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie en leefomstandigheden voor zijn aankomst in België niet kan verduidelijken. Verzoeker maakt hierdoor zelf het bestaan van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk.

Gelet op het voormelde toont verzoeker ten aanzien van Somalië niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend twintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP